

İSLAM'A İTİRAZLARA GENEL BİR BAKIŞ /ANALİZ

Uğur Kepekçi

İÇİNDEKİLER

Giriş.....	3
İslam'ın Temel Vasıfları.....	5
Anlama ve Tebliğ Etme Bakımından İslam	14
Gaye ve Temel Ölçüler Bakımından İslam.....	19
İslam'ın Dünyevi-Uhrevi Hedefi	20
İslâm'a Göre İbadet ve Ceza	22
İslam'ın Koruma Altına Aldığı Beş Mukaddes Kavram:.....	24
İslam'ın Birlik, Barış ve Kardeşliğe Yaklaşımı	27
İslam'a İtirazların Temel Nitelikleri	29
İslam'a İtirazların Tarihi Seyri	34
Müşriklerin İslama itirazları:	41
Allah İnancını Özetleyen İhlas Suresi	48

GİRİŞ

Değerli okurlarım! Rahmetli Haydar Baş Hocamız; **“Halkımızın dinimiz İslam’ın en temel konularda dahi hafızasını kaybederek dini ve milli bütünlüğümüzün derin yaralar aldığını; kendini sapık akımlara karşı korumakta zorlandığını”** dile getirirdi.

Hatta; **“Halkımıza gusül abdestini anlatmaktan başlayın. Göreceksiniz inandığını iddia edenler arasında dahi gusül abdestini bilmeyenlerin çoğunlukta olduğunu göreceksiniz”** ifadesini kullanırdı.

Yaptığımız çalışmalarda buna bizatihi şahit olduk.

Toplumda deizm ve ateizm akımlarının yayılma katsayısının arttığını ortaya koyan anketler, Hocamızın ne kadar haklı olduğunu bir kez daha ortaya koymuş oldu.

Bu sebeple Prof. Dr. Haydar Baş Hocamızın “İslam’a İtirazlara Kuran-ı Kerim’in Cevabı” şaheserinden dinimiz İslam ile alakalı temel konularla alakalı önemli bilgiler analiz ederek aktarmaya çalışacağız.

İslam’ın temel vasıflarını ortaya koymadan önce Kur’an ve Sünnet ölçüsü ile ortaya konan eserin yazılma maksadını açıklayan konu başlığı **“İslam’a itirazlara genel bir bakış”** ifadesiyle hocamızın tespitlerini aktaracağız.

Yaptığımız bu araştırmaları ve analiz yazılarını ayrıca küçük çapta hazırladığımız **“E-Kitap”** çalışması olarak şahsi sitemizde ve Kilis Postasında **“Analiz”** bölümünde hizmetinize sunarak Onun ölmez fikirlerinin gönülden gönüle aktarılmasına vesile olarak nasiplenmek muradını taşıyoruz:

Cenâb-ı Hakk tarafından vahiyle gönderilen **İslâm Dini, temiz, nezih ve kâmil** bir yapıyla tesis ve ikame olunmuştur.

Bu ilahi gerçek en güzel manada ise Resulü Ekrem (s.a.v.) ve O'nun Ehl-i Beyt'i tarafından yaşanmıştır...

Ehl-i Beyt anlayışından sapmalar ise; arızı ve sonradan oluşmuştur ki, bu sapmalar tarihi gelişim içerisinde "**İslam'a İtirazlar**" olarak kendisini göstermiştir.

Ancak her şeyden önce burada şu temel soruyu sormak gerekir kanaatindeyiz:

Gerçekte kendisine itiraz edilen İslam nedir? Hangi kriterler bize İslam'ı gerçek yönleriyle tanıtır?

İşte bu sebeple "**İslam nedir?**" sorusuna ana hatlarıyla cevap vermeyi; bu cevaptan sonra ise, İslâm'a itirazlar neden daha çok hadis-i şerif, mezhep ve meşrepler üzerinde yoğunlaşıyor?' sorusuna açıklık getirmeyi zaruri buluyoruz.

İlerleyen bölümlerde ise muhtevayı genişletecek, itirazların müşahhas ve pratik boyutlarıyla tahliline çalışacağız.

Bu yaklaşım tarzı, aynı zamanda İslam'ın tarihi süreç içerisindeki yaşama şeklini kronolojik olarak ortaya koyacaktır.

Böylece günümüzde İslam'a yapılan itirazların tarihi kökeni ve sebepleri anlaşılabilir; geçmişin tecrübesiyle günümüze ışık tutulacaktır. Ve görülecektir ki; İslam'a itirazlarda maksat mesnet ve tutum değişmemekte, değişen sadece figüranlar ve maskeler olmaktadır.

Tabiatıyla dün olduğu gibi bugün de her türlü saptırma gayretine rağmen İslam, asliyetini koruyacak ve kıyamete kadar insanlığın tahrif edilmemiş tek kurtuluş yolu olarak kalacaktır." (Prof. Dr. Haydar Baş / Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerim'in Cevabı / Sayfa 3-4)

İSLAM'IN TEMEL VASIFLARI

Dinin doğru anlaşılması için temel kaynak ve o kaynakların vasıflarını hayatına tatbik edebilecek kutlu şahsiyetlere ve onların çağının insanı için ortaya koydukları tespitlere mutlak ihtiyaç vardır. Aksi takdirde din şahsileşir kişilerin anlayışına idrakine ve nefislerinin eline kalır ki o zaman asliyyetini kaybeder.

Dinimiz İslam Allah'ın koruması altında olduğu için kaybeden din değil insanlık olacaktır. Bu sebeple İnsan-ı Kamilin ortaya koyduğu esaslar ve tespitleri uygulamak keyfi bir davranış değil aksine mecburiyettir. Prof. Dr. Haydar Baş hocamızın tespitlerine bu açıdan bakanlar kazançlı çıkacaktır.

Şimdi İslam'ın temel vasıflarını onun tespitleriyle ortaya koymaya başlayalım müsaadenizle:

Cenâb-ı Hakk'ın birliğini esas alan (tevhide dayalı) semavi dinlerin genel adı olan İslam, sözlükte: İtaat, teslimiyet, ihlas ve sulh gibi manalara gelir.'

İstılahta ise İslam: Allah (cc) tarafından gönderilen (vahyedilen) ve peygamberler tarafından tebliğ edilen hakikatlerin hepsini kabul edip, teslimiyet göstererek Hakk'a yönelip itaat etmektir.

İslam semavi dinlerin genel adıdır. İlk insan ve ilk peygamber olan Hz. Âdem (as)'den, son Peygamber Hz. Muhammed (sav)'e kadar gelen tüm elçiler, bir tek mutlak gerçeği ısrarla vurgulamışlardır. Bu gerçek: **"Allah 'tan başka ilah yoktur"** hükmüdür. Bu hükmün beraberinde getirdiği inanç sistemine: **"Tevhid akidesi"** denir.

İşte bütün peygamberlerin davet ettiği ortak kelime olan bu Tevhid akidesi üzerine bina edilen İslam, Seyyidü'l mürselîn olan son peygamber Hz. Resûlü-i Ekrem (sav) ile kemâle ermiş ilahi hakikatler manzumesi olarak ikame edilmiştir.

Aşağıda meali verilen ayetler, bu hakikati teyit ve ispat etmektedir:

“Hiç şüphe yok ki, Allah katında yegâne din İslam’dır.” (Al-i İmran /19)

"Bugün size dininizi ikmal ettim; size olan nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam’a razı oldum." (Maide / 3)

Görülüyor ki; beşeriyetin hayati derecede ihtiyacı, tek kurtuluş yolu ve hidayet kaynağı olarak İslam, Son peygamber Hz. Muhammed (sav) ile **"ekmel"** hale gelince, asli semavi olup sonradan tahrif edilen Yahudilik ve Hıristiyanlık gibi geçmiş bütün dinler neshedilmiş ve bu dinlerin hükümleri kaldırılmıştır. Zira bu dinler mensupları tarafından tahrif edilerek bir hidayet yolu olmaktan çıkarılmıştı. Asılları hak olsa da insan eliyle tahrif edildikten sonra bu dinlerin herhangi bir ilahi hüküm ifade etmesini beklemek, ulvi hakikate; yani İslam’a karşı büyük haksızlık olur. Binaenaleyh gerçek manada İslam demekle, Resûlullah (sav) Efendimiz ‘in getirip tebliğ ettiği son din anlaşılmalıdır ve anlaşılmaktadır. Nitekim yukarıda mealleri verilen ayetler, ahir zaman peygamberi olan Resûl-i Ekrem (sav)'in getirip tebliğ ettiği dini vurgulamaktadır.

Bunun anlamı şudur: Cenâb-ı Hakk'ın razı olup kabul ettiği din, işte bu son ve ekmel din olan İslam’dır. Hüküm buna göredir. Amel buna göre olacaktır. Hidayet ve kurtuluşun tek yolu budur. Bütün insanlar İslam’la müşerref olmakla emrolunmuş ve de ona muhtaç kılınmıştır. O halde hakikatin ölçüsü ancak İslam’dır. (Prof. Dr. Haydar Baş / Din Tahripçilerine Kur’an-ı Kerim’in Cevabı / Sayfa 5-6)

a) İslam Din’dir

Bu bölümde İslam’ın Allah’ın emirle din olarak insanlara sunulmuş olduğunu “İslam Din’dir” başlığı altında izaha çalışacağız:

Din, sözlükte: Adet, taat, ceza ve mükafat, sulta, hal ve tavır, itaat, hesap verme, sîret ve hüküm gibi birçok manalara gelmektedir."

İstılahta ise din: Allah tarafından vaz'edilmiş bir kanun, bir hükümler ve prensipler manzumesi olup, akıl sahiplerini kendi iradeleriyle hayra, kurtuluşa ve hidayete sevk eden ilahi bir düzenleme demektir.

"İslam dindir" demek, pek çok hakikati ifade eder. İslam ne bir nazariye ne bir felsefi doktrini ne bir beşeri telakki ve sistem, ne de bir ideolojidir. İslam, insanları Allah'a çağırان ve taşıyan ilahi bir yoldur, bir kurtuluş caddesidir. İslam'ın esası, Allah 'a kulluktur. Bu da ancak iman ve ibadetin bütünleşmesiyle gerçekleşir. İslam 'da Allah'a gidişte, kulluk ve ibadet asıldır. Bu tespit dinin gaye ve hedefini anlama bakımından çok önemlidir.

b) İslam'ın Kaynağı Vahiy'dir

İslam'ın bir diğer temel esası "İslam'ın Kaynağı Vahiy'dir" başlığı altında izah edilecektir:

Vahiy kelimesi sözlükte: Gizli konuşmak, ilham etmek, emretmek, ima ve işaret etmek, fısıldamak, seslenmek gibi birçok manaya gelir.

İstılahı olarak ise Vahiy: Allah Teâlâ'nın emir ve yasaklarını Peygamberlerine; rüya, ilham, kitap ve melek gibi vasıtalarla bildirmesidir. Bu tanımdan anlaşılmaktadır ki; dinin kaynağı vahiydir, akıl değildir.

Bununla birlikte akıl gerçek hüviyetini İslam'da bulmuştur. İslam, akla büyük önem vermiş, onu fazilet ve terakkinin temeli, hakikati bu imanın vasıflarından biri ve mükellefiyetin sebebi saymıştır. Ancak aklın 'selîm' vasfına kavuşup, akl-ı selim olması, vahyi kaynak kabul edip onun ışığını almasıyla mümkündür. İslam, akl-ı selime büyük önem vermekle beraber, rehbersiz mücerret akılcılığı da reddetmiştir.

Bilindiği üzere İslam 'da bilginin vasıtaları; sadık haber, akl-i selim ve hiss-i selim (beş duyu) olmak üzere üçtür. Sadık haber, vahyi esas alır; aklın ve beş duyunun önderi ve rehberidir.

Bu yönüyle sadık haber hidayette kalmanın gereği ve teminatıdır.

Dinin kaynağının vahiy olması, onu vaz' edenin Allah olduğunu ifade eder. İslam'ı vaz eden Allah'tır. Resûl-i Ekrem (sav) ise Cenâb-ı Hakk 'in emir ve talimatıyla İslam' tebliğ etmiştir:

"Sana emrolunanı açıkça söyle ve ortak koşanlardan yüz çevir" (Hicr / 94)

"Ey Resûlüm, doğrusu sen, her sevdiğine hidayet veremezsin! Fakat Allah, dilediği kimseye hidayet verir ve hidayete kavuşacak olanları, O, daha iyi bilir." (Kasas / 56)

"O (Kutlu Elçi Hz. Muhammed), arzusuna göre konuşmaz. O'nun (bildirdikleri) kendisine vahyolunandan başkası değildir." (Necm / 3-4) (Prof. Dr. Haydar Baş / Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerim'in Cevabı / Sayfa 5-6)

b) İslâm'ın Temeli Kelime-i Şehadettir

İslam'ın temel vasıflarından İslam'ın din olduğunu ve kaynağının vahiy olduğunu bundan önceki makalelerde bahsettik. Bu bölümde de "İslâm'ın temeli Kelime-i Şehadettir" konusunu Prof. Dr. Haydar Baş Hocamızın eserinden aktarmaya devam edeceğiz.

Kelime-i Şehadet İslam'ın temeli olup, iki nükteyi ifade etmektedir;

1-Tevhid: Allah 'tan başka ilah yoktur.

2- Nübüvvet: Hz. Muhammed (sav) Allah'ın elçisidir.

Burada asıl olan tevhit, ancak tevhit nübüvvetle tamamlanır. Nübüvvertsiz tevhid, sahih ve kâmil olmaz.

Diğer bir ifadeyle Muhammedün Resûlullah ibaresi kabul edilmedikçe gerçek anlamda; Lailaheillallah şهادeti de kabul edilmiş olmaz.

Bunun pratik anlamı şudur: İslam'ı anlamak ancak nübüvveti inanmak ve onu anlamakla mümkündür. Nübüvveti anlamanın muhtevasında ise, Resûl-i Ekrem (sav)'i tanıma ona tabi olmak vardır. Resûl-i Ekrem'in tanınması ise, ancak O'nun sünnetini yaşamak ve hadisleriyle amel etmekle mümkündür. Zira Resûlullah 'in sünneti,

İslam'ın ve Kur'an-ı yaşanma tarzı ve üslubudur. Bu bakımdan hadislere veya sünnete itiraz; ister direkt, isterse dolaylı olsun, İslâm'a itirazdır.

Nübüvvete itirazın bir şekli de velayete itirazdır. Zira, ilmen ve tecrübe ile sabittir ki velayet, hakikatte nübüvvetin bir uzantısıdır. Velayeti bir nehir olarak düşünürsek, bu nehir nübüvvet denizine ulaşır. Bu deniz ise neticede Tevhid okyanusuna gark olur.

Bütün bu izahlardan sonra şu tespitte bulunabiliriz: Günümüzde yaşanan küfür, Allah 'i (c.c) inkardan değil, daha ziyade nübüvveti inkârdan veya ona uzak kalmaktan kaynaklanıyor. İnsanlığın ana problemi budur.

Peki acaba, İslam dünyasının bu konudaki hatası nereden kaynaklanmaktadır? Cevap açıktır: İslam dünyasındaki sapmaların sebebi, nübüvvetin gereğini yapmamaktır. Bunun başka bir ifadesi ise, nübüvvetin devamı niteliğindeki "**velayet**" gerçeğinden uzak veya mahrum kalmaktır.

Bunun ise müşahhas anlamı şudur: Velayet yolunun erleri kâmil insanlar, arifler ve Allah dostları anlaşılmadan, peygamberin getirdiklerinin lahutî hazzına ermek ve manasını anlamak mümkün olamaz.

Günümüzde sönmeye yüz tutmuş iman ve İslam aşkının tekrar dirilmesi için, nübüvvet nuruna gark olmuş mana erlerini sayıları azdan az da olsa bulmak, onlarla bütünleşmek şart ve esastır. Tarih de bu tespitimize ışık tutmaktadır. Zira tasavvuf erbabının ve alp erenlerimizin aşk ve vecd dolu hizmetleri bunun en açık, en canlı şahididir.

Sonuç olarak diyebiliriz ki günümüzde İslam'a itirazların önemli bir sebebi de velayet gerçeğine ve ona bağlı hakikatlere ters düşmek veya bu zengin mana ufkuna yükselememektir. (Prof. Dr. Haydar Baş / Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerim'in Cevabı / Sayfa 8-9)

c) İslâm Ekmeldir

Eserin mükemmelliği, müessirinin kemaline delildir.

Bu hakikati şöyle de ifade edebiliriz: İslam eserinin müessiri Cenâb-ı Hakk'ın noksan sıfatlardan münezze, kemal sıfatlarla muttasıf bulunması; O'nun eserlerinden hidayet kaynağı olan İslam dininin de ekmel bir din olmasını gerektirir.

Evet İslam, ekmeldir: "**.... Bugün size dininizi ikmal ettim üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı beğendim...**"(Maide/3) âyet-i kerimesi bunun ifadesidir.

Ekmelin anlamı ne noksanı ne de fazlalığı olan demektir.

Dolayısıyla âyet-i celîlede Yüce Allah: "**...size dininizi ikmal ettim**" buyurarak İslam'ın ne noksanı ne de fazlalığı olmadığını beyan ediyor.

Noksanı yoktur; zira noksanlık, acziyettir ve kemalat eksikliğidir.

Fazlalığı yoktur; zira fazlalık, lüzumsuzluk ve abesle iştigaldir. Cenâb-ı Hakk (c.c.) ise noksanlıktan ve abesle iştigalden münezzehtir.

Binaenaleyh O'nun eseri olan İslam da elbette ki; "**ekmel**" olacaktır.

Keza, İslam'ın ekmel oluşuna, Kur'ân-ı Kerîm 'in ekmeliyeti şahadet ettiği gibi; ilim, hikmet, akl-ı selim, İslam'ın tarihi seyri ve tecrübeler de şahadet etmektedir.

İslam'ın ekmel oluşunun pratik anlamı ise şudur: Hiçbir beşer, bu Allah'ın binasına bir şey ilave etmek veya çıkarmak hususunda kendisinde güç bulamayacaktır. Aşağıdaki âyet-i celile İslam'ın ilahi bir bina olarak her zaman korunacağını bir garantisidir: "**Kur'an-ı biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız.**" (Hicr/9)

d) İslâm Hakk'tır

Hakk; Hakikat, gerçek, değişmez, ezeli ve ebedi düsturlar manzumesi demektir. Zaman ve mekânın değişmesiyle herhangi bir değişikliğe uğramaz."

"**...Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.**" (Ahzap/62)

Zaman ve mekanla değişen eőya ve olaylar, kabuk mesabesindeki vasıtalar ve detaylardır. Öz, mana, fıtrat değişmez. O halde fıtratı esas alan ve insan fıtratına hitap eden İslam elbette ki değişmeyecektir.

"...Allah 'ın kanununda asla bir değişme bulamazsın Allah in kanununda kesinlikle bir sapma da bulamazsın."(Fatır/43)

Keza, ilm-i ezeli ve ebedisiyle, san at ve kudretiyle, Lâtif ve Habîr sıfatlarıyla Cenâb-ı Hakk'ın ezeli ve ebedi eseri olan İslam elbette ki zaman ve mekân kayıtların a bağlı olarak değişmeyecektir.

Bunun pratik anlamı ise şudur: İslam'ın bir kısmı, hatta bir ayeti bile değiştirilemez. Değil bir ayet, Kur'an'ın bir kelimesine itiraz etmek veya inanmamak küfrü gerektirir:

".... Yoksa siz kitabın bir kısmına in anıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden öyle davrananların cezası dünyada ancak rüsvaylık; kıyamet gününde ise, en şiddetli azaba itilmektir. Allah sizin yapmakta olduğunuzdan asla gâfil değildir." (Bakara/ 85)

Cenâb-ı Hakk'ın ism-i şeriflerinden biri de "Hakk" tır.

Allah (c.c), 'Hakk' olduğuna göre bu isminin tecellisi gereği, O'nun dini olan İslam da haktır ve hakikattir. (Prof. Dr. Haydar Baş / Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerim'in Cevabı/ Sayfa 10-11)

e) İslam, İlim ve Hikmet Kaynağıdır

Bu başlık altında anlatmak istediğimiz gerçek, İslam'ın hikmet yönüyle derinliği ve zenginliğidir. Hiç şüphesiz İslam kitapla kaimdir.

O kitap ise; bütün hakikatleri toplayan bir ummandır. İlim, o ummanın suyu mesabesinde iken, hikmet o deryanın derinliği mesabesindedir.

İşte bu hikmeti kavrayabilmek Allah Resûlü 'nün ifadesiyle büyük bir nasip sayılmıştır: **"Allah bir kuluna hayır murad ederse, onu dinde fakih (anlayışlı) kılar ve ona hikmeti öğretilir."** (Buhari: 1/25)

Burada hikmet, Cenâb'ı Hakk'ın ayetlerdeki muradını kavramaktır. Nitekim Peygamber Efendimizin görevleri arasında Kitabı tebliğle birlikte ilim ve hikmeti kavratmak da vardır.

"Çünkü ümmilere içlerinden kendilerine ayetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara Kitabı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderen O'dur." (Cuma/2)

Hikmeti kavramak büyük bir nasip olduğu gibi, onu kavrayamamak da büyük bir nasipsizliktir. Nitekim maksatlı ve ideolojik olup taassuba dayalı itirazlar müstesna olmak üzere İslama itirazlar ekseriyetle anlayış fakirliğinden yahut bu hikmeti kavrayamamaktan kaynaklanmaktadır.

f) İslâm İtidal Dinidir

İslam, ifrat ve tefritten uzak mutedil (orta) bir yoldur. Yani Onda ne aşırılık ne de yetersizlik bulunmaktadır.

Mutedil yol, ilim ve hikmete dayanan, fitrata ve Hakk'a uygun tabii bir yoldur. Zaten İslam hiçbir aşırılığa, haddi aşmaya müsaade etmez ve insani fitrî dengeye davet eder.

Mutlak yeis (ümitsizlik) ve mutlak emniyet küfür sayılmış; ümit ve korku dengesi kurulmuştur. Bu orta yola göre itibar son nefesedir.

İslam'ın mutedil olmasının pratik anlamı şudur: İslâm olaylara gerçekçi yorum getirmekte ve çözüm yolu göstermektedir.

Örnek vermek gerekirse Müslüman, haksızlık yapmayan, ama haksızlık karşısında da susmayan; normal şartlarda kimsenin elinden ve dilinden zarar görmediği insandır. Bu yönüyle o haris ve denge adamıdır. Saldırgan olmaz, ölçü ve adaletten de ayrılmaz.

Tarih boyunca İslam'a zarar verenler, kemalden nasip almamış, dengesiz, saldırgan tiplerdir. Ölçüyü bilmemek, olgunlaşmamak, itiraz hastalığı, karakter düşüklüğü, bu kişilerin islâm 'a itiraz etmelerinin temel sebeplerindendir. Bunların dahi, hidayet ve

rahmetten istifadesini temin etmek, gerçek Müslümanların görevidir.
(Prof. Dr. Haydar Baş / Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerim'in Cevabı/
Sayfa 11-13)

Bu bilgiler ışığında samimi olarak İslamı anlamak isteyenlere
gerçekten yeterli derecede bir analiz yazısı olduğu kanaatindeyim.

Tespit ve fikirler Merhum Prof. Dr. Haydar Baş Hocamıza aittir. Biz
Onun eserlerinden ilgili konuları aktararak sizlere kolaylık sağlamaya
alışıyoruz. Allah Hocamızdan razılığını arttırsın, makamını yükseltsin.
Onun eserlerini okudukça, anlamaya çalıştıkça, bizlere vermek istediği
mesajları daha iyi fark edebiliyoruz. Öncelikle, kendimiz istifade
ediyoruz. Siz değerli okurlarımızla da paylaşmaya çalışıyoruz. Gayret
bizden, tercih sizden, hidayet Allah'tandır.

ANLAMA VE TEBLİĞ ETME BAKIMINDAN İSLAM

Ahir zaman alametlerinin en bariz bir şekilde zuhur ettiği zamanımızda, İslam'ın temel vasıflarından tutun, idrak ve yaşama noktasında dahi farklılıklar arz etmektedir. Adeta dini konularda önüne gelenin konuştuğu, ölçünün kaybolmaya yüz tuttuğu zamanımızda, çağın bilgesinin yorumlarına ve tespitlerine ihtiyaç vardır.

Çünkü her işin ehlinden çıktığı bir zamanda, maalesef dini bilgi ve yaşam ölçüleri de ehlinden çıkmış, herkesin kendi idrak ve anlayışı çerçevesinde kurtuluşa ermek zor ve de imkânsız hale gelmiştir.

Biz Prof. Dr. Haydar Baş hocamızdan duyduk ve okuduk ki **“Çağın insanının sorunları, o çağın İnsan-ı Kâmilile bütünleşmeden çözüme ulaşamaz”**.

Bu sebeple, temel konuların ve ölçülerin tekrar altının çizilmesi, fitrat ölçüsü olan Tevhidin Merkezi Ehl-i Beyt anlayışına dönmek zorunluluktur.

Çağımızın Bilgesi Prof. Dr. Haydar Baş Hocamızın tespit ve yorumlarını siz değerli dostlarımızla paylaşarak sorumluluktan kurtulmayı ve faydalı olmayı murat ederiz.

Mademki gerçek İslam anlaşılmıyor ve yeterince yaşanmıyor, o zaman anlama konusunda bilgiye ihtiyaç vardır.

Bu makale serisinde konu başlığımız **“Anlama ve tebliğ etme bakımından İslam”** olacaktır:

İslâm'ı anlamak için öncelikle arayış gerçeğini anlamak zorundayız.

Öyleyse İslam'da arayış gerçeğini izahla konumuza başlayalım:

İslam'ın fitrat dini olduğu bilinen büyük bir gerçektir. İnsan fitratı nedir, neyi aramaktadır?

Bu bilinmeden ne insanın mutluluk yolu ne de İslâm'ın hedefi anlaşılabilir. "**Her doğan İslam fıtrata üzere doğar.**" Buyuran Resul-i Ekrem (sav), insan fıtratının İslam'a müsait ve Allah'a meyil üzere yaratıldığını haber vermektedir.

Her insan fitri olarak Allah'ı arar. Bu arayış zamanla bezmi elestteki ilahi hitapla da irtibatlı olarak, bir kara sevda haline dönüşür. İnsanın mutlu olması da esasen Cenabı Hakk'ı bilmesine ve O'nu sevmesine bağlıdır.

Bu gerçek bize, İslam'ı anlama ve Cenâbı Hakkı tanımanın nazari yolla değil, sevgi yoluyla olduğunu öğretmektedir.

Yeryüzünde mutluluk aramayan hiçbir insan olamayacağına göre, bütün insanların Allah'a yönelmeye ve O'nu sevmeye ihtiyacı var demektir. (Prof. Dr. Haydar Baş / Din tahripçilerine Kur'an-ı Kerimin Cevabı /1998 / Sayfa 20)

Her halde her insan Allah'a, O'nun sevgisinde bütünleşmeye çağırılması gerektiğine göre; İslâm, bu fitri arayış ihtiyacına cevap vermekte ve inanları Allah'a ulaştırmaktadır.

Bu arayış gerçeğini en iyi yakalayan ve insanlara bu konuda yardımcı olanlar ise hep arifler, Allah dostları ve İnsân-ı kâmiller olmuştur.

Nitekim tarihimize bakıldığında görülecektir ki: Mevlânâ Celâleddin Rumi, Yunus Emre, Hacı Bayram Veli, Alp Erenler, Horasan erenleri gibi, bu arayış ihtiyacına cevap veren ve "Arifi billah" olan Hakk dostları hemen hemen hiç eksik olmamıştır. Gelecekte de eksik olamayacaktır.

Günümüzde fıtrat gerçeğini göz ardı eden insanlık, arayış ıstırabını dindirememekte ve bu da İslam'a itiraz hastalığının sebeplerinden birini teşkil etmektedir.

Öyleyse günümüzde insanlığın düştüğü kısır döngüden kurtarıp vuslat caddesine çıkaracak günümüz Yunus'larına, Mevlâna'larına her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır.

İslam'ı anlama ve Allah'ı tanımada iki yol ortaya çıkmıştır.

1- Nazarî Deliller Yolu (Akıl Yolu).

2-Zikir ve Tecelli Yolu (ibadet ve Nefis Tezkiyesi Yolu).

Evveliyatla şunu belirtelim ki; İslam'ı algılama akılla mümkün olur, İslâm da, akıllı varlık olan insani muhatap almakla birlikte Allah Teâlâ'yı tanımak bir nasip, bir hidayet, bir idrak işidir.

Burada asıl olan kalbin idrakidir; aklın idraki ise kalbe bağlıdır. Diğer bir ifade ile asıl göz kalp gözü, asıl idrak kalbin idrakidir.

Günümüzdeki itiraz ve sapmaların sebebi, kalbin ihmal edilmesidir. O halde, kalbin idraki nasıl genişler, kalp gözü nasıl açılır açılır?

Bunun yolu bilinirse, İslâm anlama ve Cenabı Hakk'ı tanımada büyük bir nasip başlamış, hakikat yolu açılmış demektir.

Bu noktada kalbî idrakin yolu, ibadetler ve nefis tezkiyesidir.

Nefsin tezkiyesi ise Zikir ve tecelli ile olur ki bilhassa zikir kalbi parlatır, temizler ve kalbin idrak boyutunu genişletir.

Neticede kalp nuru ile hakikat görülür. Akıl bile selim olma vasfını bu nurla kazanır.

İslam'ı anlama ve Cenab-ı Hakk'ı tanımada diğer yol, nazari yol yani akıl yoludur. Akıl yolu bir nevi felsefi yoldur. Dolayısıyla, hudutları belli ve bilgi kaynakları nakıs olan aklın kâmil olan Allah'ı kavraması ve tanınması da mümkün olmaz. İşte burada ibadetlerle arınmış gönül devreye girmektedir.

İlm-i kelâm Kur'an'ı esas almakla birlikte, bu nazari yola dâhildir. (Prof. Dr. Haydar Baş / Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerimin Cevabı /1998 / Sayfa 21)

“İslam'ı anlama ve Cenâb-ı Hakk'ı tanımada diğer yol, nazari yol yani akıl yoludur. Akıl yolu bir nevi felsefi yoldur. Dolayısıyla, hudutları

belli ve bilgi kaynakları nakıs olan aklın kâmil olan Allah'ı kavraması ve tanınması bile mümkün olmaz.

İşte burada ibadetlerle arınmış gönül devreye girmektedir. ilm-i kelâm Kuran'ı esas almakla birlikte, bu nazari yola dâhildir.

Görülüyor ki, tarih boyunca; zikir ve tecelli yolunu meşreb-i sûfiyye esas almış ve meşrebi-i sûfiye bu metotla birçok insanın hidayetine vesile olmuştur.

Meselâ meşreb-i sûfiyye önderlerinden zikir ve tecelli yolunun kurucularından Abdülkadir Geylani döneminde beşbin Hristiyan ve Yahudi İslâm'la şereflenmiş, yetmişbin şaki de günahattan dönerek Allah'a yönelmiştir.

Bu örnekten hareketle diyebiliriz ki; günümüzde de insanlığın itiraz sebeplerinde en birisi belki de en önemlisi kalbin ihmal edilmesi, kalpte ilahi zevkin yaşanmamasıdır.

O halde zikir ve tecelli yolu ile insanı salt aklın bataklığından çıkararak ve zevk-i İlahi'nin fezasına yükselten meşreb-i sufiyye yoluna azami derecede bugün de ihtiyaç duyulmaktadır. Şimdi de eserden İslâm'ın tebliğ metodunu aktaralım:

İslâm'da tebliğ metodu tarih boyunca İslam, başlıca iki ana tarz ve metotla tebliğ edilmiştir.

Birincisi Ehl-i Beyt tarzıdır ki bu yol; ikaz, irşat ve ikayı esas almıştır. "**Dinde zorlama yoktur**" prensibinin en kâmil anlamıyla ifadesini bulduğu bu metot tarihi süreç içerisinde meşreb-i sufiyye ile yaşatılmış ve bugün de bu yolla yaşatılmaktadır.

Bu yolda tebliğ, bir iç oluş olayıdır; sözle, amelle, hal ve ihlasla insanlara hidayet yolunun gösterilmesidir.

İkinci tebliğ tarzı ise kuralcı ve müeyyideci tarzıdır. Bu tarza göre İslam, bir nevi sistem ve ideoloji gibi telakki edilmekte tebliğ koyu bir akılcılığa yahut bir takım kuru nazari izahatlar indirgenmektedir.

Bu tarzda insan kazanmak çok zor olduğu gibi; "**Korkutmayın, müjdeleyin, sevdiren, nefret ettirmeyin**" prensibi de göz ardı edilmektedir.

Tarihteki haricilik akımı ve benzerleri buna misaldir. Günümüzde İslam'a itirazların bir kısmı da tebliğ tarzının yanlışlığından kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla bugün Ehl-i Bayt tarzına, onun ikaz, irşat ve ikna yoluna ve tabiatıyla bu tarzı esas alan meşreb-i sūfiyye yaklaşımına büyük ihtiyaç vardır." (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerimin Cevabı,1998, Sayfa 23)

GAYE VE TEMEL ÖLÇÜLER BAKIMINDAN İSLAM

Bu başlık altında da gaye ve temel ölçüler bakımından İslam konusunu analiz edip aktaracağız.

Kıyamet alametlerinin en açık şekilde zuhur ettiği dönemleri yaşadığımız zaman diliminde, imanımızı kurtarmak ve huzuru mahşerde rezil rüsva olmamak için üzerimize düşen görevleri yerine getirmeye çalışıyoruz.

Elbette bu çağda yaşayan bütün insanlar gibi bizler de imanın lezzetine varmak noktasında sorunlar yaşamaktayız.

Nasıl yaşamayalım ki sokaklar ve gönüller günah kirleriyle kirlenmiş, en kutsal dini değerler rant kapısı yapılmıştır. Din şahsileşmiş, dinin sahibine bakacak yüzümüz kalmamış, bu sebeple yaratılış ayarlarımıza dönmek bir zaruret haline gelmiştir. Sorun büyük ama çare vardır.

Sorunu da biliyoruz, çözümü de biliyoruz. Çünkü Allah, çağın bilgisi ile aynı çağda yaşamak ve onunla dost olmak şerefini bize bahşetti.

Bu sebeple hem şükür hem de Allah'a karşı sorumluluklarımız da vardır.

Durmak, susmak, ataletle beklemek bize yakışmaz. **“Yarın kıyametin kopacağını bilseniz elinizdeki fidanı dikiñ”** buyuran şanlı Peygamberimiz Muhammed Mustafa'nın (sallallahu aleyhi ve âlihi) ümmeti olmak gibi bir şerefimizin yanında, sorumluluklarımız da vardır.

Allah bizleri istikamet üzere yaşayabilen kullarının zümresine dâhil eylesin.

Bu sorumluluk çerçevesinde değerli okurlarımızla sohbet ve muhabbet tadında yazılar hazırlayarak gönül pencerelerimizden dostun gönül bahçesine bakabilmektir gayretimiz:

İSLAM'IN DÜNYEVİ-UHREVİ HEDEFİ

Genelde dinlerin hedefi insanlara yaratılış gayesini bildirmektir.

İslâm'ın dünyevi hedefi, Allah adının ve kelime-i tevhitte izah edilen İslâm dininin yaşanarak tebliğ edilmesi ve İslam'ın güzelliklerini bütün insanlara duyurmak, onların ebedi mutluluklarına zemin hazırlamaktır.

Yegâne hakikat menbaı olan İslâm, insanların dünyevi ve uhrevi saadet ve selameti için son ilahi kurtuluş yolu ve fırsatıdır. Hedefi, bir tek insan kalmamak üzere, bütün insanlığın hidayetle şereflenmesidir.

Bunun ferdi alandaki tezahürü, Hakk'ın vücut planında hâkim olmasıdır. Fethin gerçek anlamı, kalplerin fethidir. Bir kalp ki onda Cenâb-ı Hakk var; o kalbin sahibi bütün vücut ülkesine Hakkı hâkim kılmış demektir.

Sosyal plandaki tezahürü ise, Hak ve adaletin, huzur ve sükûnun, kardeşlik ve yardımlaşmanın toplumda hâkim olmasıdır."

(Prof. Dr. Haydar Baş / Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerimin Cevabı / 1998 / Sayfa 24)

İslam'ın uhrevi hedefi ise, ihlas, yani Allah için iş yapmaya muvaffak olmak ve de nihai olarak Allah'ın rızasına kavuşabilmektir. Asıl olan gaye de budur.

Bütün mesele Allah'a selim bir kalple dönebilmektir. Ferdi ve toplumsal huzur, selim kalp sahibi insanların her yerde söz sahibi olmasıyla sağlanabilir.

Nitekim Resulü-i Ekrem: "**Ayık olun! Vücutta bir et parçası vardır. O iyi olursa bütün vücut iyi olur, o bozuk olursa bütün vücut bozulur. Dikkat edin o et parçası kalptir**" buyurmaktadır.

Kalplerin ise zikrullah ile mutmain olduğu pek çok delille bilinmektedir. O halde İslam'ın dünyevi ve uhrevi hedefi gönüllere zikrullahı hâkim kılmaktır diyebiliriz.

Günümüzde İslam adına söz sarf edenlerin kimisi; ihlas, Allah rızası ve zikir gibi ana hedefleri dikkate almadan, İslam'ı şahsi veya maddî gayelere vasıta yaparak, hakikatleri saptırma yolunu tutuyorlar. İslam'a itirazların bir kısmı da bundan kaynaklanmaktadır." (Prof. Dr. Haydar Baş / Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerimin Cevabı / 1998 / Sayfa 25)

Bu çerçevede İslam'a göre ibadet ve cezanın mantığına da göz atmak gerekmektedir.

Her kim ki İslamı bir bütün olarak ele almayınca ondan bütünün parçalarını idrak de beklenemez. Dinin şahsileşmesi de bundandır.

Her önüne gelen din vaaz etmeye kalkınca ahir zaman alameti olarak Fıtrattan sapış olması normal bir sonuçtur. Çözüm; aslını işin erbabından öğrenmektir.

Prof. Dr. Haydar Baş hocamızın evrensel tespitinin önemi her yerde her sorunda önümüze çıkmaktadır. **"Çağın insanının sorunlarını çağının insanı kâmilî ile bütünleşmeden çözülmesi asla ve asla mümkün olmayacaktır."**

İSLÂM'A GÖRE İBADET VE CEZA

İslam'a göre ibadet ve cezanın mantığının tam manasıyla anlaşılabilmesi insanların niçin ibadet etmesi gerektiği ve niçin ceza göreceği konusunda bazı itirazların doğmasına neden olmaktadır.

İslâm'da ibadetin de cezanın da temel mantığı insanları temizlemek, onları ilahi huzura yüzü ak olarak çıkarmaktır.

İbadet, kalbi temizler, günahları döker, insanları Allah'a yaklaştırır.

Ceza da günahların dökülmesine sebep olacağından ibadetin gayesiyle birleşmektedir.”

(Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 25)

İslam'a göre ibadet sıradan bir iş değildir. Belli maksatlar içerir. Cezanın dahi bir mantığı vardır. Yüce Allah Kur'an'da **“Biz gök ile yeri ve aralarındaki şeyleri, boş bir eğlence için yaratmadık.”** (Enbiya suresi 16. ayet). Buyurmakla yaratılan ve emredilen her şeyin bir maksadı olduğu yönünde kullarını uyarmaktadır.

Buna rağmen hala dünyayı, dünya hayatını ve ölümü bir oyuncak olarak görenlerin bu dünyada düştüğü batağın sonuçları dahi Allah'ın ne kadar haklı olduğu yönünde bizi uyarmaktadır.

İnsanı kâmil olanlar bu oyuna hiçbir zaman gelmez ve çağının insanına her zaman bir umut kapısı aralar ve **“işte kurtuluş”** diye müjdeler.

Dünya hayatını bu açıdan değerlendirirsek, gereğini İnsanı Kâmilin gösterdiği yol, yordam ve çizgide devam ettirirsek gerçekten kazananlardan oluruz.

Son nefese kadar asla Allah'tan umudu kesmez, her an Onun farklı bir tecellisiyle bir hayat yaşamaya gayret edersek, ahirette mutlaka kazananlardan oluruz. Dünya “gayret”, ahiret, “ceza ya da mükafat” yeridir.

Aksi takdirde aldananlardan oluruz. Hem bu dünyada hem de ahirette hüsranla karşılaşırız.

Prof. Dr. Haydar Baş hocamızın tespiti ile “İslam’da ibadet kalbi temizler, günahları döker, insanları Allah’a yaklaştırır. Ceza da günahların dökülmesine sebep olacağından, ibadetin gayesiyle birleşmektedir.

Bu büyük gerçeğin pratikte anlamı şudur: Cenâb-ı Hakkın ibadete ihtiyacı yoktur; insanlar ibadete muhtaçtır. Keza insanlara Cenâb-ı Hakk'ın takdir ettiği ceza onlardan intikam almak için değil, onların temizlenmesi içindir.

Burada, ilahi adaletle lütfu ilâhînin beraberlik arzettiğın görüyoruz.

(Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur’an-ı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 25)

Gaye ve ölçüler bakımından İslam bir yandan insandan kulluk ve ibadeti isterken bir yandan da inanan-inanmayan bütün insanların haklarını koruma altına almıştır.

Şimdi de Prof. Dr. Haydar Baş hocamızın tespitleriyle bu yöndeki bilgileri paylaşalım:

İSLAM'IN KORUMA ALTINA ALDIĞI BEŞ MUKADDES KAVRAM:

İslâm, inanan-inanmayan bütün insanların mukaddes olan değerlerini korumayı garanti altına almıştır.

İnsân için korunması gereken beş mukaddes kavram şunlardır: **Can, mal, namus, akıl ve din.**

İslâm'da bunların her biri mukaddes bilinir ve korunmaları için bütün tedbir ve müeyyideler uygulanır.

Esasen temel hak ve hürriyetler kâmil manada İslam'la korunmuştur. Kur 'ân-ı Kerîm ve hadislerde bu hususta pek çok prensip; kural ve düzenleme vardır.

Evrensel beyannamelerin daha yarım asırlık bir geçmişi varken ve bu beyannameler hak ihlâllerini önleyemezken İslâm'ın 14 asırlık mesajı ve tatbikatı, bir ibret vesikası ve bir şeref şahikası olarak ortadadır.

İslâm'ın bu yönü hakkıyla bilinmediği için veya müsteşriklerce saptırıldığı için de bir kısım itirazlar söz konusu olmaktadır.

Temel hak ve hürriyetlerle ilgili yeterli malumat almak isteyenler "**Veda Hutbesinde İnsân Hakları**" adlı kitabımıza müracaat edebilirler." (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 26)

Bu konuya daha sonra farklı bir konu başlığı altında inceleyeceğimiz için bu kadarıyla yetiniyoruz.

Çünkü "**Veda Hutbesinde İnsan Hakları**" eseri Prof. Dr. Haydar Baş hocamızın çok önemseddiği bir eserdir. Yeri geldiği için birkaç kelime değinerek esas konumuza devam edeceğiz:

Veda Hutbesi, tarihî mesajında, muhtevasına korunması gereken "beş mukaddes varlık" almıştır. Bu beş mukaddes varlığın her türlü zâhir-bâtın tecavüzden korunması, aslında dünya barışın ve iki cihan saadetinin teminatıdır. Resulü Ekrem, bu hitabesinde, esasen İslâm

hukukunun temel gayesini de vurgulamıştır. Zira hak ve hürriyetler ve mukaddes mefhumlar, hukukla korunur. Tabi, hukukun koruyuculuğu yanında, vicdani, ahlâkî ve imânî müeyyidelerin de muhafızlığı esastır.

Bununla beraber bilinmelidir ki, mukaddes varlıklar ancak kâmil, kendini mükellef bilen insan (ki bu gerçek mümindir.) tarafından ve onun eliyle korunabilir. Öncelikle kendi nefsinde sonra da sosyal hayatta ve insanlık platformunda bu mukaddes varlıkları koruyacak kâmil insan olmadıkça hak ve adâletin gerçekleşmesi muhaldir. Bütün izahlarımızda bu gerçeğin vurgulanması, bu temel sebebe dayanmaktadır.” (Prof. Dr. Haydar Baş, Veda Hutbesinde İnsan Hakları, 4. Baskı, Eylül 1995, Sayfa 99)

İslam’da gaye ve ölçüler bakımından İslam konusuna müsamaha ölçüleriyle devam edeceğiz. Bu konu da başlı başına bir öneme haizdir.

Çünkü çoğu zaman kime ne kadar müsamaha gerektiği bilinmediği takdirde inananların en çok yanılgıya düştüğü bilinmesi gereken bir esastır.

Belki de bu konunun aslını halkımız, eğer çağın bilgisi Prof. Dr. Haydar Baş Hocamızın FETÖ ile mücadele yıllarında bilseydi. Bugün ülkemiz ve milletimiz FETÖ belasına düşmeyecekti. (Bizi anlamayanlar utansın).

Ama ne yapalım ki Türk milletinin nasihatten çok musibetten daha çok ders aldığı da tarihi bir vakıdır. Tarih sahnesinde defalarca devlet kurmuş ve defalarda kendi eliyle devletini yıkmış, tekrar ayağa kalmış bir millet yoktur. Bu makûs talih, Molla Zübeyde anamız ve Alirıza beyin aslanı, Cennet Mekân Gazi Mustafa Kemal Atatürk tarafında yenilmiş ve Onun kurduğu Cumhuriyet, kıyamete kadar ilelebet payidar kalacaktır.

Prof. Dr. Haydar Baş hocamız tarafından verilen **“Atatürk vatandır”** mücadelesi ve ardından Genç liderimiz Avukat Hüseyin Baş tarafından

defalarca kullanılan **“Atatürk kırmızıçizgimizdir”** ilkesi geleceğimizin de teminatı olacaktır inşallah.

İslam’da Müsamaha

İslam ölçü dinidir. Taviz vermemek, gerçeği saptırmamak kaydıyla ölçüde esneklik olabilir ki buna müsamaha denir. Bu şekildeki müsamaha Allah’ın rahmetinden insanların istifade etmesini sağlar.

İslam, bütün insanları tebliğe muhtaç, Allah’a dönüşe müsait, kurtuluş bekleyen bir kâmil insan adayı olarak görür.

Cenab- Hakk’ın eseri olan bütün insanlar ya hilkatten (yaratılıştan.) ya da iman birlikteliği nedeniyle kardeştir.

İslâm'da **"Yaratılanı yaratandan ötürü"** sevmek bir zorunluluktur. Ancak bu onların küfrünü ve yanlışlarını makul karşılamak anlamına gelmez.

Zira kötülük ve küfür, bütün insanların düşmanı ve helak sebebidir. Bunlar müsamaha ile karşılanamaz. Bu durumda İslam, zararları ortaya koyup hata edenleri de ikna ve irşad yoluyla kurtarmaya çalışır.

Bu çerçevede insanlar hakikat ve iman ölçüleri nezdinde ikiye ayrılırlar:

a) İnananlar

b) İnanmayanlar (Ki inkârcılar da iki nevidir: Münafık ve Kâfir.)

İslam, inanmayanlara da yaklaşım tarzında büyük teenni ve dikkat gösterir. Ve böylece kimseden ümit kesmemek gerektiğini anlatır.

Günümüzde İslam 'ın müsamaha ölçülerin iyi bilinmemesi ve uygulanılmaması yüzünden birçok yıkıcılık, mücadele ve itiraz boyutu gelişmiştir.” (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur’an-ı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 26-27)

İSLAM'IN BİRLİK, BARIŞ VE KARDEŞLİĞE YAKLAŞIMI

“Öncelikle belirtelim ki; İslam'ın terminolojisinde sulh en temel kavramdır. İslâm, önce barışı ferdî planda, insanın kendi vücut ülkesinde tesis eder. Kendisiyle barış halindeki insanlardan oluşacak toplumunda, barışçı bir toplum olacağı açık bir gerçektir.

İç âlemlerinde barışa ulaşanlar, bütün insanları ya hilkat (yaratılış) ya da iman kardeşi olarak bilir ve onların saadeti için çalışır. Böylece toplumda arzu edilen kardeşlik meydana gelmiş olur.

Barış ve kardeşliğin olduğu yerde, hiç şüphesiz birlik- beraberlik vardır. Birliğin bütünlüğün gerçek adresinin zaten İslam olduğu bilinmektedir.

Zira İslam, tevhid (birlik) dinidir. Tevhid "Vahid" ve "Ehad" olan Yüce Allah'ın birliğini esas alan görüş, inanış ve yaşayış tarzıdır. Allah bir olduğuna göre, O'nun birliğinin (tevhidin) tasdik edildiği her yerde birlik ve beraberliğin bulunması tabii bir sonuç olacaktır.

Kaldı ki Cenâb-ı Hak, bütün insanları "Allah'ın ipi" hükmündeki İslam'a sarılmaya bir ve beraber olmaya davet etmektedir:

"Hep birlikte Allah 'in ipine (Kur 'an'a) sımsıkı sarılın, parçalanmayın" (Ali İmran 103)

İslâm'da cemaat şuuru, cemaatle ibadetin fazileti, ayrıca bu hususu teyit etmektedir. İslâm, inananlar bünyesinde kurduğu bu birliği bütün insanlığa şamil kılmayı hedefler.

İslâm'da tebliğin asıl, cihadın savunma ve nefsi müdafaa esasına yönelik olması; **"dinde zorlama yoktur"** mantığıyla birlik-bütünlük ve kardeşliğe büyük önem verildiğini açıkça ortaya koymaktadır.

Bu hususun günümüzdeki pratik anlamı şudur ki; İslam'ın bu cihan şumul sulh ve birliğe verdiği önemi bilmeyenler, O'nu **fundamentalizm**, terörizm gibi bir takım sapık saplantı ve telâkkilerle

karıştırmaktadırlar. İdeolojik hareket edenler bunu kasıtlı yaparken, cehalet sebebiyle bu hale düşüp İslam'a itiraz edenler de vardır.

Giriş bölümümüzde öncelikle en son dinin özetle ne olduğunun bilinmesi için İslam'ın bazı ana hususiyetlerine değinmeye çalıştık.

(Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerimin Cevabı,1998, Sayfa 27-28-29)

İSLAM'A İTİRAZLARIN TEMEL NİTELİKLERİ

Tarih boyunca İslam'a yapılan itirazların aslî ve tali pek çok sebebi olmuştur. Bu sebepleri temel olarak üç ana kategoride toplayabiliriz.

Küfrün karakterinden kaynaklanan itirazlar.

Şahsi menfaat ve maddi çıkar sebebiyle yapılan itirazlar.

Cehalet, ölçsüzlük ve niyet bozukluğu sebebiyle yapılan itirazlar.

Bu makale serisinde de madde madde İslam'a itirazların temel niteliklerini Prof. Dr. Haydar Baş hocamızın "Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerimin Cevabı" eserinden bilgiler paylaşalım:

1) Küfrün karakterinden kaynaklanan itirazlar:

Küfür, tanım olarak inanmanın zıdd-ı kamilidir. Küfür bütün karakteriyle hakkı örter ve şiddetle İslam'a karşı çıkar. Küfür, bâtilin en büyük uzantısı, karanlık ve cehaletin kaynağıdır.

Küfür, mutlak ve en büyük gerçek olan Allah'a itiraz eder. Bu itirazı ya direkt ya da dolaylı olarak yapar. Tabiatıyla bu itiraz çeşitli yollarla olur. Bu yolları dört ana başlık halinde inceleyebiliriz.

a) Siyasi ve İdeolojik Yaklaşım

Bu yaklaşım, İslâm'ı siyasi ve ideolojik bir rakip görerek ona zarar vermek, etki ve nüfuzunu azaltmak için her çeşit fırsatı değerlendirir. Tarih boyunca kabul etsek de etmesek de Doğu ve Batı medeniyetleri arasında bir çatışma süregelmiştir.

Batılı devletlerin sırf İslami kimliği sebebiyle Osmanlı Devleti'ni yıkmak için sergiledikleri entrika ve oyunlar buna en çarpıcı misaldir. Bu mücadele günümüzde kiske değiştirerek aynen devam etmektedir.

Ve yine bu mücadele içerisinde; genelde Doğu kültürünün, özel de ise İslâm'ın karşısında, Avrupa birliği, Ortodoks ittifakı gibi dini, siyasî, ilmî ve kültürel ittifaklar oluşturulmakta, sözleşmeler imzalamaktadır.

b) Tarihi Haçlı Zihniyeti

Bu zihniyet adeta tarihi yönlendirmiştir. Haçlı zihniyeti muharref Hristiyanlıktan kaynaklanmış ve Hristiyan din adamları (papalar ve papazlar) tarafından daima taze tutulmuştur.

Bu sebeple tarih boyunca 13 büyük haçlı seferi tertip edilmiş, bu uğurda kan dökülmüştür. Bu bağlamda bizim tarihimiz sanki Hilal-haç çatışması tarihidir. Bilindiği üzere sebebi ne olursa olsun tarih boyunca cereyan eden çatışmalar, inanç ve ideolojilerin mücadelesidir.

Bu noktada Hilal-haç çatışması, iman-küfür mücadelesinin en çarpıcı örneklerinden birini teşkil etmektedir.

Haçlı zihniyeti başka sebebe gerek olmaksızın, İslam'ın varlığına karşıdır. Haçlılar, İslam'a ve Müslümana iflah olmaz boyutlarda kin ve öfke taşımaktadırlar.

Öyle ki; Hristiyan din adamları, organize ettikleri ve topyekûn Hristiyan alemine savaşa çağırdıkları ortamlarda, bir Müslümanı öldürmekle direkt cennete gidileceğini vaat ediyorlardı. Hedefleri, İslami ve bütün Müslümanları ortadan kaldırmak olan bu zihniyetin günümüzde halâ sürmesi düşündürücüdür. (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerim'in Cevabı, 1998, Sayfa 33-35)

İslam'a itirazların temel niteliklerinden, küfrün karakterinden kaynaklanan itirazlar kısmında Siyasi ve İdeolojik Yaklaşım, Tarihi Haçlı Zihniyeti konularını bir önceki makalede dile getirmiştik. Bu makalede de misyonerlik faaliyetleri ve Müşriklerin ve Müsteşriklerin Gizli Emel ve Planlarını izaha çalışacağız:

c) Misyonerlik Faaliyetleri

Misyonerlik faaliyetleri Hristiyan din adamlarının organize ettiği ve İslam dünyasında nifak çıkarıp, Hristiyanlığı yaymayı esas alan kültürel bir kadro çalışmasıdır. Bu çalışmalarda İslam'ı tahrif etmek için her türlü yola başvurulmaktadır.

d) Müşriklerin ve müsteşriklerin gizli emel ve planları

Özellikle Müslüman olmayan batılı araştırmacıların ilmî araştırma adi altında; İslam'ın mantığını, mana ve mahiyetini, ölçü ve bütünlüğünü kavramadan; yaptıkları güya ilmi araştırmalarla bilerek veya bilmeden İslam'a itirazda bulunmaları ve İslam'da tahribat yapmalarınıdır. Bu itirazlar ilim kisvesi altında yapıldığı için verdiği zararlar daha büyük olmaktadır.

Bu hem yanlış hem de çok zararlı hususlar ise, ancak basiret sahibi ilim erbabı tarafından bertaraf edilebilir.”

Yeri gelmişken müsteşrik kavramı ve dinimiz üzerinde oynanan oyunlarda bahselim:

Müsteşrik kavramı ve faaliyetleri hakkında Diyanet İslâm Ansiklopedisinde şu şekilde ifadeye yer verilir: “Din, dil, bilim, düşünce, sanat, tarih gibi alanlarda Doğu dünyasını inceleyen ve Doğu hakkında değer yargıları üreten Batı kaynaklı kurumsal faaliyet.” (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerim'in Cevabı, Sayfa 33-35)

Değerli dostlar! İslam, öyle bir dindir ki yaşanmadan anlaşılmamak şeklinde bir özelliği vardır.

İlimle elde edilen bir bilginin sırlarına erişmek şartı, ona gönderildiği haliyle inanmak ve yaşamaktır. Zaten yaptığımız araştırmalarda Muhterem üstadımızın “**İslam ekmeldir**” tespitiyle, inanmayan birilerinin İslama katacağı bir özelliğin olamayacağını öğrendik. Aksi halde, misyoner faaliyetlerine kapı aralanır, sapık inançlar sapık akımlar bu kapıdan içeri girer.

Oryantalizm adı altında, müsteşrik mantığa kapı aralayıp, milli ve dini bütünlüğümüzü parçalama faaliyetleri, bu maske altında sahnelendi ve sonuçları en acı bir şekilde görülmüş oldu.

Bu sebeple üstadımızın “**Tevhidin Merkezi Ehl-i Beyt'tir**” anlayışının ne kadar önemli bir tespit olduğunu anlıyoruz.

İslam, müşrik ve müsteşrik anlayışlarına tamamen kapıyı kapatmıştır.

Buna Kâfurun suresi en bariz delildir:

“De ki: "Ey inkârcılar! Ben sizin tapmakta olduğunuz şeylere tapmam. Siz de benim taptığıma tapıyor değilsiniz. Ben sizin taptıklarınıza tapacak değilim. Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim banadır.” (Kâfirun 1-6)
(Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur’an-ı Kerim’in Cevabı, 1998, Sayfa 33-35)

2) Şahsi menfaat ve maddi çıkar sebebiyle yapılan itirazlar.

Ferdin şahsi çıkar veya menfaat endişesinden kaynaklanan itirazlar da söz konusudur.

Bu tip insanlar iki kısımdır.

a) Maddi ve şahsi çıkarını düşünerek hakikatleri gizleyen, böylece yanlış ve haksızlığa göz yuman araştırmacı.

b) Maddi menfaat, makam ve mevkii için yanlış fetva veren ve bununla da kalmayıp bâtili savunan araştırmacı.

Bunların en tehlikelisi sûret-i hak'tan görünerek-güya gerçek İslam'ı ortaya koymak adı altında- görüş beyan edip tahribat yapanlardır.

Cenâb-ı Hak, İslam'ı tahrif eden bu tipler için: **"Allah'ın ayetlerini az bir paraya satanlar"** hükmünü vermiştir.

“Elinizdekini tasdik edici olarak indirdiğime (Kur'an'a) iman edin. Sakın onu inkâr edenlerin ilki olmayın! Âyetlerimi az bir karşılık ile satmayın, yalnız benden (benim azabımdan) korkun.” (Bakara /41)

İlmiyle amel olmayan, hakikatleri gizleyip saptıranlar da (Benî İsrail alimleri gibi) **“kitap yüklü merkeplere"** benzetilmişlerdir.

“Tevrat'la yükümlü tutulup da onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini inkâr eden topluluğun hâli ne kötüdür! Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.” (Cuma/5)

Bu itirazların sebebi kişide bulunan kemalat noksanlığı, bozuk itikat, fitne ve nifak içinde bulunmak gibi açık ve net karakter bozukluklarıdır.

3) Cehalet, ölçsüzlük ve niyet bozukluğu sebebiyle yapılan itirazlar.

Bu tip itirazlar; kişilerin, kendi nakisaları sebebiyle başkalarının yanlış düşmelerine neden olmalara alet olmalarıyla ortaya çıkmaktadır.

Bu itirazları ana başlıklar halinde şöyle belirtebiliriz:

1.Hidayetten mahrumiyet, 2- Kemalat noksanlığı, 3- Ölçüyü bilememek, 4- Hikmeti kavrayamamak, 5-Yanlış bilgilenmek veya bilgisizlik, 6- Sû-i niyet ve nifak, 7- ifsatçıların telkinlerine alet olup, yanlış hizmet etmek. (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerim'in Cevabı, 1998, Sayfa 33-35)

Değerli okurlarım, islama itirazların temel nitelikleri hakkında paylaşacağımız bilgiler faslını da burada tamamlıyoruz.

İSLAM'A İTİRAZLARIN TARİHİ SEYRİ

İslam'a itirazların tarihi seyrini incelemek üzere yeni bir konu başlığıyla tekrar bir makale serisine başlayacağız inşallah.

İnceleme araştırma ve aktarmaya çalıştığımız bütün konularda esas aldığımız çağın bilgisi Prof. Dr. Haydar Baş hocamızdır. Ve Rabbim nasip ederse son nefesimize kadar Onun çağın insanına, yani bize vermek istediği mesajların satır aralarındaki kodlarını çözmeye çalışacağız.

Bu sayede hem biz istifade etmeye hem de siz değerli okurlarıma kolaylık sağlamaya çalışarak Allah'ın rızasına, Peygamberimizin şefaatine, Ehl-i Beyt'in gemisine binmeye, Muhterem üstadıma Ahirette komşu olmayı talep ederim. Elbette siz değerli okurlarımın dualarını da talep ederim.

A) İslam'a İtirazlara Genel Bir Bakış

Bilinen bir gerçektir ki; İslam varlığı zaruri ve en büyük hakikat olan (Vâcibu'l-Vücûd) Yüce Allah 'in ekme binasıdır.

Bu ilahî bin a Cenâb-ı Hakk'ın zat ve sıfat tecellilerini taşıdığından hiç şüphesiz müessirin kemâli ve noksanlıklardan münezzehe oluşu, aynen eserine de yansıyacak ve onda da tecelli edecektir.

Bu sebeple naklen, aklen ve ilmen sabittir ki; İslam, her türlü noksanlık ve zafiyetten uzaktır. O, güneş gibi varlığı mücadele olunan ve de bizzat aydınlatan İlahî hidayet kaynağıdır. O Hakk'tır, hakikattir, hikmettir ve ilimdir.

Bu ana tespitten sonra İslam'a itiraz ne demektir?

Özetle itiraz, ilim ve hikmete ve bunlarla vaki olan hakikate ters düşmektir. O halde itiraz: "ilim ve hikmete ters düşen bir fikir, eylem veya haldir" diye tanımlanabilir.

İslam, hak ve sirât-ı müstakim olunca, boyutu ne olursa olsun, O'na doğrudan müdahale veya dolaylı itiraz, bir nevi sapıklıktır. Sapıklığın zirvesi ise küfürdür.

Gerçeğin ölçüsü (mikyası) İslam'dır. Herhangi bir sebeple bu ölçü yok olur veya zaafa uğrarsa o zaman hakikatten sapmalar ve gerçeğe itirazlar başlar. İtiraz ve ihtilafları halledecek kaynak ise şüphesiz ki; Kur 'ân-ı Kerîm dir:

“Biz sana kitabı indirdik ki, hakkında ayrılığa düştükleri şeyi onlara açıklayasın ve (o kitap) inanan bir kavim için yol gösterici ve rahmet olsun.” (Nahl/64)

Görüldüğü üzere meali sunulan bu âyet-i kerimede iki büyük gerçek vardır:

1. İhtilafları halledecek kaynağın ancak Kur 'ân-ı Kerîm olduğu,
2. Bu Kitabın ancak O'na inan an bir kavim için yol gösterici ve rahmet olacağı hususudur.

(Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kuranı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 47-48)

Kur 'ân yegâne hidayet kaynağıdır, hakikat membaıdır. Ama O'nda öyle bir sır saklıdır ki, in anmayanlar perdelenip O'nu anlayamazken, inanıp, gönlünü O'na açanlar ise o hakikat ummanından doya doya içmekte açıldıkça açılmakta ve sonsuz bir umman gibi genişlemektedir. İşte hidayet, kalbî keşif ve hikmeti kavramak; böyle bir hal ve tecellidir.

Nasibi olmayan, kalbini İslam'a açmayan, samimi davranmayan, kalbinde fitne ve nifak taşıyan, dünyevi ihtiraslardan kurtulamamış olan ve ideolojik maksatlar güden fitnecilere alet olup, nefis ve şeytanın esaretinde kalan zayıf karakterli

İnsanlar, İlahî hikmetin meyveleri olan İlahî nurdan, feyiz ve bereketten elbette mahrum kalacaklar ve böylece onların fikirleri, işleri ve halleri itirazların girdabında boğulacaktır.

İtirazcılar, şu âyet-i kerimede anlatılan yüce nimetten, feyiz ve rahmetten mahrum kalmaktadırlar:

"Allah (cc) kimi doğru yola iletmek isterse onun kalbini İslam'a açar; kimi de saptırmak isterse göğeyi çıkarıyormuş gibi kalbini iyice daraltır. Allah inanmayanların üstüne işte böyle murdarlık verir. Bu (din), Rabbinin dosdoğru yoludur. Biz öğüt alacak bir kavim için ayetleri ayrıntılı olarak açıkladık." (En'am/125-126)

Buradan itiraz ve sapıklığın, hidayet ve hikmetten mahrum kalmaktan kaynaklandığını anlıyoruz. Ve biliyoruz ki; dalalette kalanların gönüllerinde bir sıkışma olacak, böylece onlar hidayetten mahrum kalarak sapıtacak ve itirazcı olacaklardır.

Demek ki; İslâm, gerçek ve kendisine has özellikler taşıyan yegâne tezdır. Sapıklık ve itirazlar ise arızıdır, sonradan ortaya atılmış olup antitez hükmündedir. İtirazların kalbî, aklî, ilmî, pek çok sebepleri vardır. Şu da bilinmelidir ki; İslam'a itirazlar yalnız inanmayanlar tarafından olmamış, aynı zamanda inandığı halde yukarıda belirtilen nasipsizlik veya hikmetten mahrum oluş sebebiyle de birçok itiraz vuku bulmuştur. Belki de İslam'a en büyük darbeler bu itirazlardan gelmiştir. Çünkü bunlar içten tahribata neden olan çökertmeciler ve birbirine düşürücü itirazlardır. Asıl bunlar karşısında ayık olmak ve de ölçüyü iyi korumak gerekir.

Bu bölümde İslam'a itirazlar (kronolojik) bir şekilde ele alınacak ve görülecektir ki; on dört asır evvelki itirazlarla bugünküler arasında mahiyet ve metot olarak fazla bir fark yoktur. Tarihin tekerrür edişi gibi, hakikat karşısında itirazlar da tekrarlanıp durmuştur." (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'anı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 48-49)

Bir kimse inandığı dinin esaslarını bilmek zorundadır. Eğer kişinin imanı, sadece taklit boyutunda kalırsa, atadan deden babadan duyduklarıyla kalırsa o **iman** açık havada yanık kalmasını istediğimiz mum gibidir. Şiddetli bir rüzgâr o mumu söndürür.

Ahir zamanda entrikaların, sapıklıkların, azgınlıkların en yoğun şekilde cerayan ettiği şu günlerde iman ışığımızı dış etkenlerden mutlaka korumak zorundayız. Onu bir koruma kabında saklamalıyız. **Aksi takdire iman ışığımızı fitne rüzgarlarıyla söndürürler.**

Bu tehlikeleri önceden sezen **çağın bilgisi Prof. Dr. Haydar Baş**, çağının insanın imanını koruyabilmesi için gerekli bütün bilgi, beceri ve feraset eğitimini vermiş, sadece kendi imanlarını korumak gibi bencil bir yaklaşım yerine, iyiliği emretmek kötülüğü yasaklamak gibi de bir görevimizin olduğu şuurunu gönlümüze nakşetmiştir.

Onun tarif ettiği iman, her türlü tehlikelere karşı ışığını koruyabilen hem aydınlanan hem aydınlatan bir durum arz etmektedir.

Prof. Dr. Haydar Baş Hz. Mevlana'nın çağlar önce vermek istediği mesajı kendi çağının insanına sunma gayretini sürdürmüştür.

Hz. Mevlâna hem çağının insanına hem çağlar ötesinin insanına verdiği mesajlardan birkaçı:

“İyi yol arkadaşları edinin kendinize. İyi insanlar biriktirin. Zira kapkaranlık gece de bir mumla kapınızda belirebilir bu insanlar. Ve bu mum hayat ışığı olmasa da önünüzü görmenize kâfi gelir.”

“Karanlığı lanetlemektense bir mum yak.”

“Sonunda mum gibi erimek varmış, sonunda kül olup yok olmak varmış...”

Sen benim hiçbir zaman sönmeyecek mumum olduktan sonra kim benim ışığımı söndürebilir ki!”

“Işıklar söner de yine karanlıkta kalırsan diye bekliyorum.”

“Bir mum diğer bir mumu tutuşturmakla ışığından bir şey kaybetmez.”

Hız. Mevlâna sözlerinde mum simgesini çok kullanır. Gerçekten aydınlanmak ve aydınlatmak her çağda zor bir görev olmuştur. Mumun özelliği aydınlatmaktır. Ama aydınlatmak için de aynı zamanda yanmaktır, erimektir, çile çekmektir. Aydınlatmak için yanmayı, erimeyi her babayığit göze almaz. Seçilmiş ve sevilmiş olmak lazım. Hız. Mevlâna gibi Yunus gibi Haydar Hoca gibi İnsan-ı kâmil olmak lazım. Yaşadıkları hayat, çektikleri çileler meydandadır.

şimdi tekrar konumuza dönelim müsaadenizle:

B) İslam'ın ilk dönemlerindeki itirazlar.

1-İnkârcıların İslam'a İtirazları

Küfrün İslâm'a tepkisi onun doğasından kaynaklanmaktadır. İnkârcılar İslam karşısında küfrün tabiatından gelen bir tepki içerisinde olmuşlardır. Küfür, İslam tezi karşısındaki en şiddetli antitezdir. (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kuranı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 50-51)

Dinimiz islâm üzerinde oynanmak istenen oyunların deşifre edilerek kıyamete kadar baki kalmasında katkımızın olmasını sağlamak ve bu sayede Allah'ın rızasına erişmek maksadıyla çağın bilgisi Prof. Dr. Haydar Baş hocamızın evrensel tespitlerini siz değerli okurlarımızla paylaşmaya devam ediyoruz:

Küfür psikolojisinin derinliklerine inildiği zaman görülecektir ki; küfredenlerin hiçbir makul delilleri olmadığı gibi hakikat namına hiçbir sermayeleri de yoktur. Küfrün İslam karşısındaki tavrı hissidir, nefsi ve şeytanidir. Bu tavır tetkik edilirse görülecektir ki; küfrün kökeninde iki temel hastalık mevcuttur ki bunlar: Kibir ve Hasettir, Bu iki hastalık ise kin ve düşmanlığa yol açmakta, böylece hem ferdî planda hem de sosyal planda kavga ve mücadelelere sebep olmaktadır.

Aşağıda âyet-i kerimelerde sunulan deliller küfre ve itirazlara sebep olan, nifak, kibir ve haset gibi kalbi hastalıkları anlatmaktadır:

"Yeryüzünde haksızlıkla kibirlenenleri ayetlerimden uzaklaştıracağım." (Araf: / 4)

"Allah büyüklük taslayan her zorbanın kalbini mühürler." (Mü'min: / 5)

"Peygamberler fetih istediler. (Allah da verdi.) Hakka karşı alabildiğine inat eden her zorba ise hüsrana uğradı" (İbrahim/ 15)

"O büyüklük taslayanları asla sevmez." (Nahl/ 2)

"Andolsun ki; kendi kendilerine büyüklenmişler, azgınlıkta pek ileri gitmişlerdir." (Furkan/ 21)

"...Bana kulluk etmeyi büyüklüklerine yediremeyenler alçalmış olarak cehenneme gireceklerdir." (Mü'min/60)

Şu deliller de ehl-i küfrün hasedini vurgular:

"Size bir iyilik gelse, onların fenasına gider; başınıza bir kötülük gelse buna da sevinirler..." (Al-i İmran /120)

"Kitap ehlinin çoğu, hak kendilerine apaçık belli olduktan sonra, sırf içlerindeki çekememezlikten ötürü, sizi imanınızdan vazgeçirip küfre düşürmek isterler..." (Bakara/109)

"Onlar kendileri inkâr ettikleri gibi, keşke siz de inkâr etseniz de eşit olsanız isterler..." (Nisa/89)

Sevgili Peygamberimiz: **"Mümin gıpta, münafık ise hasededer "** buyurarak bu gerçeğe işaret etmiştir."

Ehl-i küfür hakikati bilmekle beraber hasetlerine mağlup olarak İslam'a itiraza kalkışır:

"Kendilerine ilim geldikten sonra ayrılığa düşmeleri, ancak birbirini çekememezlikten oldu." (Şura: 14)

"İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, müjdecî ve uyarıcı hak yolu gösteren kitapları da gönderdi. İn sanların ayrılığa düşecekleri hususlarda araların da hüküm vermek için onlarla birlikte hak yolu gösteren peygamberleri gönderdi. Ancak kendilerine kitap verilen ler, apaçık deliller geldikten sonra, aralarındaki kıskançlık tan ötürü dinde ayrılığa düştüler." (Bakara/213)

"(Yahudiler peygamberlerle alay ederek) 'Kalplerimiz perdelidir' dediler. Hayır; küfür ve isyanları sebebiyle Allah onlara lânet etmiştir. O yüzden çok az in an ırlar. Daha ön ce kâfirlere karşı zafer isterlerken kendilerine Allah katından ellerindeki (Tevrat'ı) doğrulayan bir kitap gelip de (Tevrat'tan) bilip öğrendikleri gerçekler, karşlarına dikilince onu in kâr ettiler. İşte Allah'ın lâneti böyle inkârcıdır." (Bakara 88-89)

"Bu yüzden dediler ki: kavimleri bize kölelik ederken, bizim gibi olan bu iki ad ama inanır mıyız?" (Mü'minun/47)

Bu delillerle görüyoruz ki; inanmayanların İslâm'a itirazlarının zemininde, kibir, gurur, haset, hırs vs. gibi kalbî ve nefsi hastalıklar vardır.

Resûl-i Ekrem Efendimiz risalesini tebliğe başlayınca karşısına başlıca dört önemli inkâra ve itirazcı grup çıktı Bunlar: Müşrikler, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Münafıklardır" (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kuranı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 51-52)

MÜŞRİKLERİN İSLAMA İTİRAZLARI:

Müşrikler küfür ehlinin bir türünü teşkil ederler. Bilindiği üzere kelime olarak **küfür**; örtmek, kapatmak, setretmek gibi manalara gelir. İstılahta ise; imanın zıddıdır ki, vahdaniyeti veyahut nübüvveti ve şeriatı inkâr ederek **hakki örtmek**, karanlıkta kalmak gibi manalara gelir.

Küfür dört nev'idir:

1. **Küfr-ü inkârı**: Aslen Allah'ı bilmeyip bu sebep le O'nu ikrar ve itiraf eylem emektedir.
2. **Küfr-ü Cuhûdî**: İblis gibi kalple bilip, dil ile ikrar edip haset, utanma gibi sebeplerle kabulden imtina etmektedir. Ebu Cehil'in inkârı gibi.
3. **Küfr-ü nifak**: Dil ile ikrar edip, kalp ile inanmamaktır. İbn-i Selül gibi. Müşriklerin küfrü, Allah'a ortak koşmak (şirk) şeklinde ortaya çıkmaktadır.
4. **Şirk**: Allah'a inanmakla beraber herhangi bir şeyi ulûhiyet sıfatı vererek Allah'a ortak koşmaktır.

Bunu Kur 'ân şöyle anlatır:

"Onların çoğu Allah'a ancak şirk koşarak inanır." (Yusuf: 106)

Resûl-i Ekrem Efendimiz, ilk vahiy gelip tebliğ memur edilince; evvela karşısına Kureyş müşrikleri çıktılar ve Resûl'ü Ekrem Efendimizle mücadeleye başladılar. Peygamberimiz Şuara suresindeki 214. Ayetle **"Yakın akrabaları uyar"** emrini alınca, Safa Dağı'na çıkıp, Kureyş halkına seslendi: "Ey Kureyş! Size şu dağın eteğinde bir sürü var desem, bana inanır mısınız?"

"Evet, sen bizce maznun değilsin. Sen emin bir insansın. Senden yalan çıkmamıştır" dediler.

Bunun üzerine Resûl-i Ekrem Efendimiz:

"Allah bana yakın akrabamı uyarmamı emretti. Siz de benim yakın akrabamsınız. Sizi şiddetli bir azap ile korkutuyorum. "Allah'tan başka ilah yoktur." demedikçe size ne dünyada bir fayda ne de ahiretten nasip vaad edemem." dedi.

Bu sözleri duyan Ebu Leheb birden atılarak: "Elin kurusun! Yuh sana! Bizi bunun için mi çağırdın?" diyerek Peygamberimiz'e hakaret etti ve oradakileri dağıttı

Bu olaydan sonra, Cenâb'i Hak tarafından Tebbet Sûresi inzal edildi. **"Ebu Leheb'in iki eli kuru sun! Kurudu da. Malı ve kazandıkları onu kurtaramadı. O, alevli bir ateşe girecek. Odun taşıyıcı olarak ve boynunda hurma lifinden bükülmüş bir ip olduğu halde karısı da ateşe girecek"** (Tebbet/1-5)

Gerçekten de Resûlullah'a yaptıkları sebebiyle Ebû Leheb'in elleri kurumuş, öldükten üç gün sonra kokuşmuş cesedi evinden adam tutularak çıkarılmış ve gömülmüştür.

Tebliğ karşısında müşriklerden ilk itiraz böylece başlamıştır. Önce alay, sonra dışlama, sonra düşmanlık ve de işkencelere varan bu tepkiler karşısında **Cenâb-ı Hakk Resulünü korumuştur.** (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kurani Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 53-54)

Prof. Dr. Haydar Baş hocamız, Din Tahripçilerine Kurani Kerimin cevabı eserinde **İslam'a itirazların tarihi seyrini** bu kadar açık ve belgelerle, kaynaklarla araştırıp, fikir süzgecinden geçirerek şahsına münhasır bir ifade tarzıyla ortaya koymuştur.

Peygamberin görevi tebliğdi. Onun tebliği karşısında ilk itiraz müşriklerden geldi. Kureys müşrikleri tebliğin önüne geçmek için her yola başvurdular: Türlü hileler düşünüp, tuzaklar kurdular. Yalan ve iftiralar uydurdular. O'na büyücülük, kahinlik, delilik, şairlik gibi tutarsız sıfatlar isnat ettiler. Çok gariptir ki; bu itirazlar değişik bir şekilde bugün de tekrar etmektedir.

a) Müşriklerin Tevhide İtirazları:

Müşrikler esasen Allah'a inanıyorlar, ama O'na ortaklar koşuyorlardı. Onlar Ahirete de inanmazlardı. Kur'an'ın ifadesine göre onlara; **"Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorulacak olsa "Allah!" derler.** Yani "Allah'ın varlığını kabul ettiklerini açıklarlar (Lokman/ 25).

Yine (onlara): **"Dünya ve içindekiler kimindir?" diye sorulduğunda, "Allah'ındır" derler. Hatta, mülkü; her şeyi idare eden O'dur, ikrarında bile bulunurlar"** (Müminûn/ 84).

Ancak, bu iddialara rağmen, Allah 'a ortak koşturmak ve ahirete inanmamak gibi sebeplerle tevhide itiraz eden müşrikler, bu itirazlarında kendilerinin bir kabahatlerinin olmadığını, cebren müşrik olduklarını ifade etmişlerdir:

"Ve şirk koşanlar dediler ki; "Allah dileseydi ne biz ne de babalarımız ondan başka bir şeye ibadet etmezdik. O'ndan ayrı olarak bir şeyi de haram kılmazdık..." (Nahl/35).

Müşrikler yalan iddiada bulunuyor ve de aslı esas olmayan zanna tabii oluyorlardı. Halbuki zan hiçbir zaman ilim ve kesin delil ifade etmez.

"Şirk koşanlar diyecekler ki: Allah dileseydi biz de babalarımız da şirk koşturmadık ve bir şeyi haram kılmazdık. Onlardan öncekiler de böyle yalanladılar ve nihayet azabımızı tattılar. De ki: Bir bilginiz var mı ki o bilgiyi bize çıkarıp (izah edesiniz); siz ancak zanna tabii oluyorsunuz. Ve siz sadece yalan söylüyorsunuz." (En'am / 148).

Müşrikler bu itirazlarıyla insanın kesb ve irade gücünü inkâr etmiş oluyorlar.

Bilindiği üzere yegâne yaratıcı Allah 'tır. Ancak, Allah'ın insanı kendisine gayret ve irade gücü verildiği için mesul tutmaktadır. Kul iradesiyle gayret eder, Allah (c.c) da yaratır.

Allah'ın tekvînî ve teşriî olmak üzere iki çeşit iradesi vardır.

Tekvînî iradenin taalluk ettiği her şey cebren vuku bulur.

Teşrii iradede ise Cenab-i Hakk'ın rızası esastır. Bu iradede kulun iradesi ve tercihi önemlidir.

Kul, dilerse hayrı da şerri de tercih edebilir, Allah da onu yaratır ve kul sorumlu olur. Kur'ân'ı Kerim, bu manayı şöyle vurgular:

"Gecenin ve gündüzün değişmesinde ve Allah 'in göklerde ve yerde yarattığı şeylerde ittika eden kimseler için ayetler (Allah'ın varlığına deliller) vardır." (Yunus / 6).

"Gecenin ve gündüzün değişmesinde ve Allah 'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde ittika eden kimseler için ayetler (Allah'ın varlığına deliller) vardır." (Yunus / 6. Ayet). (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kuranı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 55-56)

Demek ki; vahdaniyete dair deliller, iradesini iyi yönde çalıştırıp tefekkür eden, takva sahibi olanlar için büyük önem ifade ederler. Müşrikler ise zanna uydukları ve kalpleri perdeli olduğu için bu gerçekleri (delilleri) görememektedirler.

Kötü tercihleri sebebiyle Allah onları terk etti ve onlar sapıklıkta kaldılar:

"... Ve onları şaşkın olarak azgınlıkları içerisinde bırakırız." (En'am/110. Ayet).

Akl-ı selim sahipleri için vahdaniyete pek çok delil vardır. İşte bunlardan bazıları:

"Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allah'a secde ederler." (Ra'd/15. Ayet).

"Göklerin ve yerin hükümrânlığına, Allah'ın yarattığı her şeye ve ecellerinin yaklaşmış olabileceğine bakmadılar mı?" (Araf/ 185. Ayet).

"Üstlerindeki göğe bakmazlar mı ki, onu nasıl bina etmiş ve nasıl donatmışız! Onda hiçbir çatlak da yok. Yeryüzünü de döşedik ve ona sabit dağlar koyduk. Orada gönül açan her türden (bitkiler)

yetiştirdik. Allah'a yönelen her kula gönül gözünü açmak ve ibret vermek için (bütün bunları yaptık).” (Kaf/6-8. Ayet).

“Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde, akl-ı selim sahipleri için gerçekten ibretler vardır. Onlar, ayakta dururken, otururken, yanları üzerine yatarken (her vakit) Allah'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin düşünürler (ve şöyle derler) Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tesbih ederiz. Bizi cehennem azabından kuru!” (Al-i İmran / 190-191. Ayetler). (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kuranı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 56-57)

Müşrikler, Allah'ı kabullenmekle beraber bu inançlarında samimi değildiler. Allah 'a şirk koşar ve putları ilahlaştırırlardı. Kur'ân onların bu yaptıklarını kınıyor ve onlara şöyle hitap ediyor:

"İnsanın başına bir sıkıntı gelince Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra Allah ona kendinden bir nimet verince, önceden yalvarmış olduğunu unuttur. Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. (Ey Muhammed!) De ki: kfrnle biraz eğlenedur; çünkü sen, muhakkak cehennem ehline sensin” (Zümer/8. Ayet).

"Müşriklerin yalvarmakta oldukları (putlar) kendilerine hiçbir şey yapamazlar. (Onların o putlar karşısındaki durumu) iki avcunu suya uzatıp (ayakta durarak suya eğilmeden) suyun ağzına erişmesini isteyen kimse gibidir. Halbuki su ağzına erişmez. Kfirlerin duası ancak bir ıkmazdır." (Rad /14. Ayet).

"İyi bilin ki göklerde ve yerde ne varsa yalnız Allah'ındır. (O halde) Allah'tan başka ortaklara tapanlar neyin ardına düşüyorlar! Doğrusu onlar, zandan başka bir şeyin ardına dşmyorlar ve onlar sadece yalan söylüyorlar." (Yunus/66. Ayet).

"Ey insanlar! Size bir misal verildi; şimdi onu dinleyin: Allah'ı bırakıp da yalvardıklarınız (taptıklarınız) bunun için bir araya gelseler bile bir sineği dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa bunu

ondan geri de alamazlar. İsteyen de aciz, kendinden istenen de!"
(Hac/73. Ayet).

"Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar; güneş ve ayı emri altına almıştır. Her biri belirtilmiş bir süreye kadar akıp gider. İşte (bütün bunları yapan) Rabbiniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'nu bırakıp da kendilerine taptıklarınız ise, bir çekirdek kabuğuna bile sahip değillerdir." (Fatır/13).

"Eğer onları (putları) çağırırsanız, sizin çağırmanızı işitmezler. Faraza işitseler bile, size cevap veremezler. Kıyamet gününde sizin ortak koşmanızı reddederler. (Bu gerçeği) sana, her şeyden haberi olan (Allah) gibi hiç kimse haber veremez." (Fatır/14).

"Allah'tan başka kendilerine ne zarar ne fayda vermeyen şeylere tapıyorlar. Ve: 'Bunlar Allah indinde bizim şefaathçilerimi' diyorlar. De ki: Siz Allah'a göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber vereceksiniz? Haşa O, onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir, Sübhan ve çok yücedir." (Yunus/18. Ayet).

Müşrikler sırf zanla ve vehimle hareket ettiklerinden, cansız olan putlara **"şefaath etme"** vasfı ve görevi yakıştırıyorlardı.

Allah'ın yarattığı ve fakat hayat vermediği cansız varlıklara da yine hayal ve vehimleriyle türlü ilâhî sıfatlar ilave ediyorlardı. Müşriklerin bu şekilde ne kadar anlamsız bir inanca ve ne büyük bir sapıklığa düştüklerini bu âyet-i kerimelerden anlıyoruz.

Kur'ânı Kerîm sıhhatli bir tevhide, gerçek Allah inancını ayetleriyle çarpıcı bir şekilde ortaya koyarken, onların bu iflas etmiş mantık ve inançlarını ise şöyle eleştiriyor:

"De ki: Allah'a ortaklık atfettiğiniz şeyleri bana gösterin. Hayır muhakkak aziz ve hâkim olan O Allah her şeyi hikmetle idare edendir." (Sebe/27. Ayet).

"Alemlere uyarıcı olsun diye kulu Muhammed'e Furkan indiren, göklerin ve yerin hükümrânlığı kendisine ait olan, hiç çocuk

edinmeyen, mülkünde ortağı bulunmayan, her şeyi yaratıp ona bir nizam veren ve mukadderatını tayin eden Allah, yüceler yücesidir." (Yunus/18. Ayet).

"(Kâfirler) O'nu (Allah'ı) bırakıp, hiçbir şey yaratamayan, bilakis kendileri yaratılmış olan, kendilerine bile ne zarar ne de fayda verebilen, öldürmeye, hayat vermeye ve ölüleri yeniden dirilip kabirden çıkarmaya güçleri yetmeyen tanrılar edindiler." (Furkan/1-3. Ayetler). (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'anı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 56-57).

Prof. Dr. Haydar Baş hocamızın **"Din tahripçilerine Kur'an-ı Kerim'in Cevabı"** şaheserinden derlediğimiz bilgilerden bu makalemizde de **Allah inancını özetleyen İhlas** Suresiyle bizlere verilmek istenen mesajı aktaracağız.

ALLAH İNANCINI ÖZETLEYEN İHLAS SURESİ

Müşrikler, Peygamberimize; "**Rabbinin nesebini bize açıkla**" dediler. Sonra da ihlas suresi nazil oldu:

"De ki: Allah birdir, O Sameddir. (Hiçbir şeye muhtaç değildir. Her şey O'na muhtaç ve varlığını O'na borçludur.) Doğurmamış ve doğurulmamıştır. Ve O'nun hiçbir dengi yoktur," (İhlas Suresi)

Dinin temeli olan Allah inancını, en veciz (kısa ve öz) şekilde vurguladığı için; bu sureye "**İhlas**" veya "**Esas**" adı verilmiştir.

Allah inancını "**İhlas**" ve "**Ayetül-Kürsi**" kadar çarpıcı ve veciz anlatan başka hiçbir metin görülmemiştir.

Elmalılı Hamdi Yazır Tefsirinde: "**Gökler ve yer (Kulhüvellaühühad) suresinin üzerine kurulmuştur.**" Buyurulduğundan bahsetmiştir.

Kur'ân vahdaniyete delil olarak **İhlas** Suresini sunduğu gibi Cenab-ı Hakk'ın iki olmadığına dair deliller de sunmaktadır.

"Onlar Allah'ı hakkıyla tanıyıp bilemediler. Kıyamet gününde bütün yeryüzü O'nun tasarrufundadır. Gökler O'nun kudret eliyle dürülmüş olacaktır. O, müşriklerin ortak koşmalarından yüce ve münezzehtir." (Zümer/67)

"De ki: Eğer söyledikleri gibi Allah ile birlikte başka ilâhlar bulunsaydı, o taktirde bu ilahlar, Arş'ın sahibi olan Allah'a ulaşmak için çareler arayacaklardı" (İsra/42)

"Yerde, gökte Allah 'tan başka ilahlar olsaydı, yer gök fesada girerdi. Arş sahibi Allah, onların vafettiklerinden münezzehtir" (Enbiya/22)

"O'nun zatından başka her şey helak olacaktır. Hüküm O'nundur ve siz ancak O'na döndürüleceksiniz." (Kasas/88)

b) Nübüvveti İtiraz Eden Müşriklerin Peygamberimize Mal Ve Makam Teklifinde Bulunmaları

Müşrikler, nübüvveti (peygamberlik müessesesini) ve Resûlullah'ın şahsiyetini hedef alan itirazlara da başvurular. Bu hususta her yolu deneyen Kureyş müşrikleri önce mal-mülk ve makam teklif ettiler. Hattâ Mekke'nin hükümdarlığını teklif ederek, kabul etmediği takdirde ölümle tehdit ettiler. Bu teklife Peygamberimizin cevabı kesin ve net oldu: **"Değil bu teklifler; bir elime güneşi, öbür elime ayı verseler; 'Allah'tan Vazgeç' diye bir emir gelmedikçe davamdan vazgeçmem."**

Müşrikler hiçbir zaman batıl davalarından vaz geçmediler. Sürekli Peygamberimize tuzak tekliflerle geldiler. Bir seferinde de peygamberimize müşriklerin karşılıklı tapınma teklifiyle geldiler.

c) Müşriklerin Karşılıklı Tapınma Teklifi

Makam ve mevki teklifiyle, Allah 'in Resûlü Hz. Muhammed'i İslâm'a davetten vazgeçiremeyen müşriklerin ileri gelenleri, bunun üzerine O'na yeni bir teklifle geldiler:

"Bir sene sen bizim ilahlarımız olan Lât ve Uzzâ'ya ibadet edersen, bir sene de biz senin ilahına ibadet ederiz. Senin taptığın bizimkinden hayırlı ise biz de bir nasip almış oluruz. Bizim taptığımız senin kinden hayırlı ise sen de bir nasip almış olursun. Böylece anlaşır gideriz." şeklinde olan bu teklif açık bir şirk teklifi idi ki; Kur 'ân-ı Kerîm'de Kâfirun süresinde onlara sert bir üslupla şöyle cevap verildi:

"(Resulüm!) De ki: Ey kâfirler! Ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam. Siz de benim taptığıma tapmıyorsunuz. Bende sizin taptıklarınıza asla tapacak değilim. Evet, siz de benim taptığıma tapıyor değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim de banadır."

(Kafirun/1-6)

"Allah 'tan başkasına ibadet etmemi mi, bana emrediyorsunuz, Ey cahiller? mealindeki âyet-i Kerime, Razi ve Ibn-i Cerir 'in beyanına göre bu sebeple nazil olmuştu:

Peygamberimiz Kâbe'ye gidip Kureyş'ten kalabalık bir topluluğun yüzlerine karşı bu sûreyi okudu. Onlar da ümitlerini kestiler. (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'anı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 60-61-62).

İslam'a itirazların tarihi seyri içerisinde müşrikler sürekli başka başka tekliflerle gelerek Peygamberimizi davasından vazgeçirmeye çalıştılar.

d) Diğer Teklifler ve İtirazlar

Bir gün müşriklerin ileri gelenleri güneş battıktan sonra Kâbe'nin arkasında toplanarak getirecekleri teklifleri ve belirleyecekleri tavrı tespit ettiler. Azılı müşriklerden oluşan bir grup Peygamberimizi çağırdılar. Ve karşılıklı konuşmaya başladılar.

Müşrikler: "Ya Muhammed! Dediler. Senin yaptığını hiç kimse kavmine yapmadı. Babalarımızı hakir gördün, dinimizi ayıpladın, ilahlarımıza sövdün, inançlarımızı hor gördün. Bizi parçaladın. Maksadın malsa sana pek çok mal toplayalım, reislik ise seni başımıza geçirelim. Seni cin çarpmışsa tedavisine bakalım."

Resûlullah cevap verdi: "**Dediklerinizin hiç birisi bende yok. Allah beni peygamber olarak gönderdi. Bana kitap verdi. Korkutup müjdeleyici olmamı emretti. Ben de size duyurdum. Kabul ederseniz dünya ve ahirette nasibinizi alırsınız. Reddederseniz Allah benimle sizin aranızda hükmünü bildirinceye kadar sabredeceğim.**"

Bunun üzerine müşrikler değişik tekliflerle yaklaştılar: "Ya Muhammed, bizim tekliflerimizi kabul etmiyorsan o halde sana inanmamız için şunları yap: Biliyorsun ki şehrimizden daha dar ve susuz bir şehir yok. Maişetimiz de herkesten daha dardır. Seni gönderen Rabb 'ine söyle bizi sıkıştıran şu dağları yürütsün. Memleketimizi genişletsin. Burada Irak ve Şam'daki gibi nehirler

fıskırsın. Geçmiş babalarımızdan birini diriltsin, O da Kusey İbn-i Kilâp olsun. Çünkü o doğru, bilgili ve mümtaz bir insandır. Ondan senin söylediklerinin doğru olup olmadığını bir soralım. Eğer senin doğru söylediğini kabul ederse biz de senin Allah nezdindeki makamını bilir, Allah'ın seni gerçekten peygamber gönderdiğini anlarız."

Peygamberimiz cevap verdi: "**Ben bunun için gönderilmedim. Ne için gönderildiğimi size bildirdim. Kabul ederseniz iki cihan saadetine erişirsiniz. Reddederseniz Allah, aramızda hükmedinceye kadar sabredeceğim.**"

Müşrikler devamla: "Madem ki bunları yapmıyorsun, bari Rabbinden senin peygamber olduğunu söyleyecek bir melek göndermesini iste. O melek bize gerçeği söylesin. Rabbinden iste sana bahçeler, köşkler, altın ve gümüşten hazineler versin. Böylece sen geçim kaygısından kurtulmuş olursun. Zira sen de bizim gibi geçimini temin etmek için çarşıda pazarda dolaşıyorsun. Eğer sandığın gibi peygamber isen bunları yap ki sana inanalım."

Peygamberimiz yine benzer bir cevap verdi: "**Bunları yapacak ve bu şeyleri Rabbinden isteyecek değilim. Çünkü ben bunları yapmak için gönderilmedim. Allah, beni uyarıcı ve müjdeleyici olarak gönderdi. Kabul ederseniz dünya ve ahiret sizindir. Reddederseniz Allah aramızda hükmedinceye kadar sabredeceğim.**"

Müşrikler: "**O halde, zannettiğin gibi Rabbin kadirse, bize gökten azap indirsin. Böyle yapıncaya kadar sana inanmayacağız. Bizi mazur gör, biz Rahman'a asla inanmayız. İki taraftan birimiz helak oluncaya kadar da yakanı bırakmayız. Biz de meleklerle tapıyoruz. Onlar da Allah'ın kızlarıdır. Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmediğin sana inanmayacağız.**" (Rad/31. Ayet).

Bu iddia ve itirazlardan müşriklerin Allah ve Resulüne teslim olmamak için ne kadar imkânsızlık varsa, hepsini denediklerini anlıyoruz. (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'anı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 62-63-64).

Peygamberimize dolayısıyla İslam'a yapılan itirazlara Kur'ân-ı Kerîm, bütün bu akıl dışı hezeyan ve itirazlara cevap veriyor ve müşriklerin acıklı hallerini gözler önüne şöyle seriyor:

"Eğer okunan bir Kitapla dağlar yürütülseydi veya onunla yer parçalansaydı yahut onunla ölümler konuşturulsaydı (o kitap yine bu Kur'ân olacaktı). Fakat bütün işler Allah'a aittir. İman edenler halâ bilmediler mi ki; Allah dileseydi bütün insanları *hidayete* erdirirdi? Allah'ın vâdi gelinceye kadar inkâr edenlere, yaptıklarından dolayı ya ansızın büyük bir belâ gelmeye devam edecek veya o belâ evlerinin yakınına inecek. Allah, vâdinden asla dönmez." (Rad/31. Ayet).

Bu âyet-i kerime ileride olacak savaşlara ve onların uğrayacakları azaba işaret etmektedir.

"Ey Muhammed!) Böylece seni kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete gönderdik ki; sana vehmettiğimizi onlara okuyasın. Onlar Rahmân'ı inkâr ediyorlar. De ki: O benim Rabb'imdir. Ondan başka ilah yoktur. Sadece O'na tevekkül ettim ve dönüş sadece Onadır. (Rad/30. Ayet).

Müşriklerin kendilerine bir meleğin muhatap olmasını, peygambere melek inmesini veya peygamberin kendisinin melek olmasını istemelerine ise Kur'ân-ı Kerîm şöyle cevap vermektedir:

"Dediler ki: "Ey kendisine Kur'ân indirilen (Muhammed)! Sen mutlaka bir mecnunsun! Eğer doğru söyleyenlerden idiyen en bize melekleri getirmeliydin. Biz melekleri ancak hak ile indiririz. O zaman onlara mühlet verilmez. Kur'ân'ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız." (Hicr/6-9. Ayetler).

"Onlar (bir de) şöyle dediler: Bu ne biçim peygamber; (bizler gibi) yemek yiyor, çarşılarda dolaşiyor! Ona bir melek indirilmeli, kendisiyle birlikte o da uyarıcı olmalıydı. Dilerse sana bunlardan daha iyisini, altlarından ırmaklar akan cennetleri verecek ve sana saraylar ihsan edecek olan Allah'ın şanı yücedir. De ki: Bu mu daha

iyi, yoksa takvâ sahiplerine vâdedilen ebedilik cenneti mi? Orası, onlar için bir mükâfat ve (huzura kavuşacakları) bir varış yeridir." (Furkan/7-10-15. Ayetler).

"İnsanların hesaba çekilecekleri (gün) yaklaştı. Hal böyle iken onlar, gaflet içinde yüz çevirdiler. Biz onları (peygamberleri), yemek yemez birer (cansız)) ceset olarak yaratmadık. Onlar (bu dünyada) ebedî de değillerdir" (Enbiya/1-8. Ayetler).

Bu beyanlarla Cenâb-ı Hakk, peygamberlerin beşer olduğunu, beşerin yemek-içmek evlenmek gibi bütün sıfatları taşıdığını, böyle olmakla hem cinsleriyle daha kolay anlaşacağını; ancak beşerî sıfatların yanında onlara vahiy geldiğini ve onların tebliğe memur olduklarını vurgulamaktadır. Müşriklerin iddia ve itirazları ve Kur 'ân'ın cevapları derinlemesine tetkike tabi tutulursa; birçok hakikatin kapısı aralanacak ve bu cevapların günümüze nasıl ışık tuttuğu görülecektir.

Peygamberimize Cebrail vasıtasıyla gelen Vahyin bir süre kesilmesi üzerine müşriklerin fitne çıkarmalarına sebep olmuştur.

e) Vahyin Bir Süre Kesilmesi Üzerine Müşriklerin Fitne Çıkarmaları

Hikmet ve sırrını bilemediğimiz bir şekilde Resûlullah 'a bir müddet süreyle vahiy inmesi gecikmişti. Müşrikler "Şeytanı Muhammed 'i bıraktı" demeye başlamışlardı. Ebu Leheb'in karısı Ümm-i Cemil Allah Resulüne: "Sahibinden haber kesildi herhalde seni bırakmış sana darılmış" demişti. Bunun üzerine "Duhâ" suresi nazil olmuştu.

"Kuşluk vaktine ve sükûna erdiğinde geceye yemin ederim ki Rabbin seni bırakmadı ve sana darılmadı." (Duha/1-3. Ayetler).

Kur 'ân-ı Kerîm hem müşriklerin iddialarının batıl olduğunu göstermek, hem de Resûl-i Ekrem'in peygamberliğini ispat etmek üzere birçok beyanlarda bulunmaktadır. (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerim'in Cevabı, 1998, Sayfa 64-65).

Kur 'ân-ı Kerîm hem müşriklerin iddialarının batıl olduğunu göstermek, hem de Resûl-i Ekrem'in peygamberliğini ispat etmek üzere birçok beyanlarda bulunmaktadır.

İşte bunlardan bazıları:

"Sen bundan önce ne bir yazı okur ne de elinle onu yazdın. Öyle olsaydı, bâtila uyanlar kuşku duyarlardı. Hayır, o (Kur 'ân) kendilerine ilim verilenlerin sinelerinde (yer alan) apaçık ayetlerdir. Ayetlerimizi, ancak zalimler inkâr eder." (Ankebut/48-49. Ayetler).

"Yoksa onlar, (senin için) Allah'a karşı yalan uydurdu mu derler? Allah dilerse senin kalbini de mühürler. Ve Allah bâtilı yok eder; sözleriyle hakkı ortaya koyar. Şüphesiz O, kalplerde olanları bilendir." (Şuara/24. Ayet).

"Allah bir insanla ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur yahut bir elçi gönderip izniyle ona dilediğini vahyeder. O yücedir, hakîmdir. İşte böylece sana da emrimizle Kur'an'ı vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle doğru yola erıştirdiğimiz bir nur kıldık. Şüphesiz ki sen doğru bir yolu göstermektesin." (Şuara/51-52. Ayetler).

"(Resulüm!) Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberler de hiç şüphesiz yemek yerler, çarşılarda dolaşırlardı. (Ey insanlar!) Sizin bir kısmınızı diğer bir kısmınıza imtihan (vesilesi) kıldık; (bakalım) sabredek misiniz? Rabbin her şeyi hakkıyla görmektedir." (Furkan/20. Ayet).

"Eğer sana kayıt üzerine yazılmış bir kitap indirseydik de onlar elleriyle onu tutmuş olsalardı, yine de inkâr ediciler: 'Bu, apaçık büyüden başka bir şey değildir', derlerdi" (En'am/7. Ayet).

Cenâb-ı Hak Peygamberin insan olarak gönderilmesini şöyle anlatır:

"Onlar ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini yahut Rabbinin bazı alametlerinin gelmesini bekliyorlar.

Rabbinin bazı alametlerinin geldiği gün önceden inanmamış ya da imanında bir hayır kazanmamış olan kimseye artık imanı bir fayda sağlamaz. De ki; Bekleyin, şüphesiz biz de beklemekteyiz!"
(En'am/158. Ayet).

"Muhammed'e (görebileceğimiz) bir melek indirseydi ya, dediler. Eğer biz öyle bir melek indirseydik elbette bu iş bitirilmiş olur, artık kendilerine göz bile açtırılmazdı." (En'am/8. Ayet).

Peygamberlerin görevi, Allah'ın emirlerini insanlara duyurmaktır. Onların en büyük mucizesi de ilahî alemle temasa geçerek, almış oldukları ilahi emirlerle insanları uyarmak ve onları doğru yola iletmektir. Bunlardan başka ayrıca mucize beklemek kişilerdeki iman zâfiyetini tüm çıplaklığıyla ortaya serer.

"Kâfirler diyorlar ki: O'na Rabbinden bir mucize indirilseydi ya! (Halbuki) sen ancak bir uyarıcısın ve her toplumun bir rehberi vardır." (Rad/7. Ayet).

f) Müşriklerin Azap İstemeleri ve Kur'an-ı Kerimin Cevabı

Müşrikler İslam'a itiraz ve sapıklıkta o derece ileri gitmişlerdi ki; inatları yüzünden azap istemeye dahi kalkışmışlardı. Halbuki Resûlullah onlar için bir hidayet ve esenlik elçisi olarak gönderilmişti. Onların azap isteme konusundaki sabırsızlıkları ve inatları başta Bedir olmak üzere Müslümanlarla yaptıkları birçok savaşta, Allah'ın vadettiği azabın dünyadaki yansıma olarak kısa sürede üzerlerine indi. Bu gerçek Kur'ân-ı Kerimde şöyle vurgulanır:

"Hani (o kâfirler) bir zaman da: 'Ey Allah'ım! Eğer bu Kitap senin katından gelmiş bir gerçekse; üzerimize gökten taş yağdır yahut bize elem verici bir azap getir' demişlerdi. Halbuki sen onların içerisinde iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfiret dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir." (En'fal/32-33. Ayetler).

Bedir'de müşriklerin uğradıkları hezimet, tam bir azap sahnesi idi. Nitekim müşrikler alay ettikleri ve Allah'ın vadettiği azabı tatmışlardı. Savaştan sonra Müslümanlar müşriklerin ölümlerini bir kuyuya topladılar. Resûlullah onlara şöyle seslendi:

"Biz Rabbimizin bize vadettiğini gerçek bulduk, siz de Rabbinizin size vadettiğini gerçek buldunuz mu?" (Araf/44. Ayet).

g) Müşriklerin Kibir ve Hasetleri Yüzünden Kur'an'ı Kerim'i Hz. Muhammed (sav)'e Layık Görmemeleri

İslam'a itirazlar müşriklerin kibir ve hasetleri yüzünden Kur'ân-ı Kerim'i Hz. Muhammed (sav)'e lâyıık görmemelerine sebebiyet veriyordu. İçlerindeki haset ateşi onların İslam'ı kabul etmelerine de mâni oluyordu. Bu husus Kur 'an-ı Kerîm'de şöyle ifade edilmektedir:

"Ve dediler ki: Bu Kur'ân, iki şehirden bir büyük adama indirilse olmaz mıydı? Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Onların dünya hayatındaki geçimlerini aralarında biz taksim ettik. Ve bir kısmını diğerlerine derecelerle üstün kıldık." (Zuhrul/ 31-32. Ayetler).

(Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kuranı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 66-68).

Müşrikler üstünlüğün mal ve şöhretle olduğunu iddia ederek İslam'a farklı bir itiraz kapısı açmaya çalıştılar. Halbuki ilahi bütün buyrukların üzerine kuurlduğu temel: Üstünlüğün ölçüsü ne mal zenginliği ne de hatırı sayılır olmaktır. Allah katında üstünlük ancak takvaca olan üstünlüktür. İşte bu konudaki uyarıcı ayetlerden örnekler:

"O gün ne mal fayda verir ne de evlat. Ancak Allah'a kalb-i selim (temiz kalp) ile gelenler (o günde fayda bulur)." (Şuara/ 88-89. Ayetler). (Sayfa 69).

"Allah indinde en üstün olanınız, Allah tan en çok korkanınızdır"
(Hucurat/13. Ayet).

Müşriklerin hasetlerinden dolayı Resûlullah (sav)'ın etrafındaki fakir Müslümanlara tahammül edemiyorlardı.

Müşrikler, kendileri İslam'ı kabul etmedikleri gibi, kendilerine hidayet ulaşan ve Resûlullah 'ın etrafında toparlanan fakir kişileri de çekemiyorlardı. Şüphesiz bu durum onların kalbindeki kibir ve haset hastalığının ne derece ileri boyutlarda bir illet haline geldiğini çarpıcı bir şekilde ortaya koyuyordu.

Halbuki Allah katında zengin-fakir ayrımı yoktur, üstünlük iman ve takvaya dayanmaktadır. Onlar bu şekilde imtihana tabi tutuldular; inananlar kazandılar, gururuna yediremeyenler ise kaybettiler.

Müşrikler, daha da ileri gidip Peygamberimiz 'den Allah 'a ve Resulüne candan bağlı, fakat maddi bakımdan fakir müminleri yanından kovmasını istemişler, böyle yaptığı takdirde kendisiyle görüşüp, konuşabileceklerini belirtmişlerdi. Kur'ân-ı Kerîm, bunlara şöyle cevap vermektedir.

"Rablerin in rızasını isteyerek sabah-akşam O'na yalvaranları kovma! Onların hesabından sana bir sorumluluk; senin hesabından da onlara bir sorumluluk yoktur ki, onları kovup da zalimlerden olasın!" (Enam/52. Ayet). (Sayfa 70).

h) Müşriklerin İslam'a İtirazlarının Bir Diğeri de Ahirete İtirazlarıdır.

Kur'an-ı Kerim, onların iddialarına şöyle cevap veriyor:

Dediler ki: "Bu dünya hayatımızdan başka hayat yoktur. Biz tekrar diriltilecek değiliz." (En'am/ 29. Ayet).

"Eğer siz öldükten sonra diriltileceksiniz" desen, elbette küfredenler "Bu, ancak sihirden başka bir şey değildir." diyecekler." (Hud/ 8. Ayet).

"Allah ölen kimseyi diriltmez diye olanca yeminleriyle Allah'a kasem ettiler. " (Nahl/38. Ayet).

İleri gelen müşriklerden olan Asb. Vail bir gün elinde çürük bir kemiği ufalayarak Peygamberimize geldi.

-"Böyle çürüdükten sonra bunu kim tekrar diriltecek?" diye sordu.

Peygamberimiz (sav): **"O'nu Allah diriltecek; seni de öldürecek, sonra ateşe sokacaktır."** diye karşılık verdi.

As b. Vâil 'in bu sözünü Kur 'ân şöyle cevaplandırdı:

"O insan görmedi mi ki, biz onu bir nutfeden yarattık, şimdi de çeneli bir çekişken kesildi. Kendi yaratılışını unutarak bize bir mesele getirdi: "Kim diriltir o kemikleri onlar çürümüşken?" dedi. De ki: Onları ilk defa yaratan diriltir. Ve o her halkı (yaratmayı) bilir. O Allah ki, size yeşil ağaçtan bir ateş yaptı da şimdi siz ondan tutuşturup duruyorsunuz. Gökleri ve yeri yaratan, onlar gibisini yaratmaya kâdir değil mi? Elbette kâdirdir. O, yaratıcı ve bilicidir. O'nun işi, bir şeyi isteyince sadece "ol" dem ektir, o olur. Artık öyle bir şeyin melekûtu (tasarrufu, idaresi) elinde olan Allah tesbih edilmez mi? Ve siz O'na döndürüleceksiniz." (Yasin / 77-83. Ayet).

Günümüzde asıl zafiyet ahirette ve öldükten sonra dirilmeye inanıp inanmama hususundadır. Bu zafiyet ve inançsızlık, büyük bunalımlara, başıboşluğa ve de sorumsuzluğa sebep olmuştur. Demek ki bu hastalık yeni değil; müşriklerdeki zafiyetin değişik bir kisveyle günümüzde tekerrürüdür. Ahiret inancı ve öldükten sonra dirilme gerçeği Kur'ân'da ehemmiyetle işlenmiştir. Pek çok âyet Allah'a imandan sonra ahirete imanı vurgular. Hatta Allah'a ve ahiret gününe imanı beraber zikreder.

Öldükten sonra dirilmenin hak olduğuna dair pek çok ayetten birkaç numune zikrederim. Böylece ahirete ve öldükten sonra dirilmeye itiraz ile, İslâm 'a itirazın aynı şey olduğu anlaşılmış olsun. (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'anı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 69-74).

Müşrikler İslâm'a itiraz konusunda en çok inkara kalkıştıkları, öldükten sonra dirilip hesaba çekilme yeri olan **"Ahirete olan itirazlarıdır."** Kur ân-ı Kerîm, ahiret ve dirilmek hususunu anlayabilmek için kâinata ve onun yaratılışına bakmamızı; dünyada olan olaylardan ders çıkarmamızı öğütler:

"Gökleri ve yeri yaratan ve bunları yaratmaktan yorulmayan Allah'ın, ölüyü diriltmeye Kâdir olduğunu görmüyorlar mı? Evet O, her şeye kâdirdir." (Ahkâf/33. Ayet).

"Görmediler mi, Allah önce yaratmayı nasıl yapıyor! Sonra onu çevirip tekrar da yaratır. Şüphesiz bu Allah'a kolaydır. Muhakkak ki, Allah her şeye kâdirdir." (Ankebut/19-20)

Bu âyet aynı zamanda Yahudilerin: "Allah dünyayı altı günde yarattı da yedinci günde dinlendi" şeklindeki sözlerini de reddetmektedir.

"İnsan neden yaratıldığına baksın. Akıcı bir sudan yaratıldı, (ki o) sülb ile sineler arasından çıkar. Şüphesiz Allah onu tekrar yaratmaya kâdirdir." (Târik/ 5-8. Ayetler).

"O öyle Allah 'tır ki, gökleri direksiz yükseltti. Görüp duruyorsunuz. Sonra arşı istiva etti. Güneşi ve ayı emrine boyun eğdirdi. Hepsi muayyen bir müddete kadar akıp gider. İşi düzenler ayetlerini açıklar ki; Rab'inizle karşılaşmaya iyice inanasınız. O ki; yeri uzattı ve onda oturaklı dağlar nehirler ve türlü meyveden iki çift yarattı. Geceyi gündüz örtmektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir kavim için (Allah'ın kudretine) deliller vardır."(Rad/2-3. Ayetler).

"Ve bacak bacağa dolaşır. O gün (insan) Rabbin a sevk olunacaktır. (Fakat o) ne doğruladı ne namaz kıldı. Yalanladı ve döndü. Sonra gerneşerek ehline gitti. Gerektir sana o bela gerek! Evet, gerektir sana o bela gerek! İn san sanır mı ki, başıboş bırakılacak? Kendisi dökülen meniden bir nutfe (sperma) değil miydi? Sonra kan pıhtısı oldu da (Rabbi onu) yarattı, ona şekil verdi, ondan iki çifti, erkeği ve dişiye var etti. Şimdi bunları yapan Allah'ın ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?" (Kıyâme/ 29-40. Ayetler).

"Her şey helak olacaktır; ancak O'nun zâtı bâkidir. Hüküm O'nundur. Ve O 'na döndürüleceksiniz." (Kasas/ 88. Ayet).

"Sûra üflenir, göklerdekilerin ve yerdekilerin hepsi korkudan bayılır, ancak Allah'ın dilediği hariç. Sonra tekrar sûra üflenir, birden onlar kalkar bakarlar." (105/Zümer 68. Ayet).

"O gün kişi kardeşinden, anasından, babasından, eşinden ve oğullarından kaçır. O gün onlardan her birinin başından aşkın bir işi vardır. (O gün) bazı yüzler sevinçli, pırıl pırıl ve bazı yüzleri toz duman bürümüş, kararmıştır. İşte onlar kâfir ve fâcirlerdir." (Abese:/34-42. Ayetler).

"Her insan ın günahını boynuna vururuz ve kıyamet günü onun için açık olarak karşılaşacağı bir kitap halinde çıkarırız: Kitabini oku, bugün kendi nefsin kendine hesapçı olarak yeter (deriz)." (İsra/ 13-14. Ayetler).

"Her nefis yaptığı her hayrı ve her kötülüğü hazır bulur." (Al-i İmrân/ 30. Ayet).

"Kim zerre kadar hayır işlerse onu görür ve kim zerre kadar şer işlerse onu görür." (Zilzal/ 7-8. Ayetler).

O öyle bir Allah'tır ki, O'ndan başka ilah yoktur. Elbette sizi kıyamet günü toplayacaktır. Bunda asla şüphe yoktur. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir." (Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur'anı Kerimin Cevabı, 1998, Sayfa 73-75).

Prof. Dr. Haydar Baş hocamızın **"Din Tahripçilerine Kur'an'ı Kerim'in Cevabı"** şaheserinden yaptığımız araştırma ve analiz çalışmamızı bu makaleyle birlikte bitirmiş oluyoruz.

"İslam'a İtirazlara Genel Bakış" adı altında başlattığımız araştırmalarımızı bu yönde sürdürmekten maksadımız; İslam'ın anlaşılması için tarihi seyri noktasından başlayarak temel ilkelerini ve yapılan itirazları öğrenmektir. Bu gereklilik; İslam'ın evrensel

beyanlarının insanlığa faydalarını anlamak zorunluluğundan kaynaklanmaktadır.

Çağın bilgisi **Prof. Dr. Haydar Baş** hocamızın bu konudaki gayretlerine minnettarlığımız bitmeyecektir.

Bu araştırmaları Kendisinin şaheserleri üzerinden yoğunlaştırmak ise asla hamaset değildir. Bir hakkı iade ve istifadenin kaynağını tarif etmektir.

İnşallah bu analiz çalışmamız da kaynak bir eser olarak “**E-Kitap**” serimize eklenecektir.

Bundan sonraki çalışmalarımızda da ilham kaynağımız **Prof. Dr. Haydar Baş** hocamızın sözlü ve yazılı eserleri olacaktır.

Böylece çağın bilgisinin fikirlerinin taşıyıcı bir hamalı olmak şerefine layık olmaya çalışacağız. Niyet ve gayret bizden, yardım Allah’tandır. Vesselam.

Uğur Kepekçi